

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

13568 *Lei 35/2014, do 26 de decembro, pola que se modifica o texto refundido da Lei xeral da seguridade social en relación co réxime xurídico das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A presente lei dá cumprimento ao Programa nacional de reformas do Reino de España de 2013, que prevé unha nova regulación das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais co obxectivo de modernizar o funcionamento e a xestión destas entidades privadas, reforzando os niveis de transparencia e eficiencia, e contribuíndo en maior medida á loita contra o absentismo laboral inxustifico e á sustentabilidade do sistema da Seguridade Social.

O sistema da Seguridade Social dispensa a protección pública recollida no artigo 41 da Constitución española a través de entidades con natureza de entidades de dereito público dotadas de capacidade xurídica, pero tamén a través de entidades privadas que o Estado autoriza para colaboraren no exercicio de determinadas funcións do sector administrativo.

O exercicio destas funcións de natureza administrativa realizan determinadas entidades privadas polo interese cualificado que teñen na materia, e o Estado reserva para si as funcións de dirección e tutela desas funcións públicas.

As entidades privadas autorizadas son as empresas colaboradoras na xestión da Seguridade Social e as ata agora denominadas mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social, que pasan a denominarse pola presente lei mutuas colaboradoras coa Seguridade Social.

As mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais regúlanse no texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, no capítulo VII do título I, titulado «Xestión da Seguridade Social», e, dentro deste, na sección cuarta. A figura xurídica a que responde a participación privada na xestión de funcións públicas é a denominada colaboración na xestión da Seguridade Social.

As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social defínense como asociacións de empresarios, de natureza privada, sen ánimo de lucro, cuxo obxecto exclusivo é a colaboración na xestión da Seguridade Social e cuxo ámbito de actuación se estende a todo o territorio nacional.

A colaboración na xestión desenvólvese en relación con varias prestacións. Así, pódense citar na actualidade as seguintes: xestión das prestacións económicas e da asistencia sanitaria derivada das continxencias profesionais; realización de actividades de prevención de riscos laborais da Seguridade Social; xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns; xestión das prestacións por risco durante o embarazo e a lactación natural; xestión da prestación por coidado de

menores afectados por cancro ou outra enfermidade grave; e xestión da prestación por cesamento de actividade dos traballadores autónomos.

Para o desenvolvemento da referida colaboración xestionan cotas do sistema que periodicamente lles son transferidas pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social. Para o mesmo obxecto teñen adscritos bens inmoebles da Seguridade Social, que están inscritos a nome do dito Servizo Común da Administración da Seguridade Social, como titular do seu patrimonio único.

Igualmente, contan cun patrimonio histórico, afecto ao dito obxecto, no cal se integran os recursos e bens obtidos na súa anterior natureza de entidade aseguradora, e que tradicionalmente se veu utilizando para afrontar os supostos de responsabilidade mancomunada dos empresarios asociados.

A repercusión da xestión nas diferentes prestacións por parte das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social foi positiva para o sistema, mesmo en períodos de crise, onde estas foron capaces de xerar excedentes e achegar importantes recursos ao Fondo de Reserva da Seguridade Social.

Non obstante, a normativa vixente require unha adaptación á realidade actual para a consecución dos principios de seguridade xurídica, coordinación, eficacia, eficiencia, transparencia e competencia. Principios todos eles que están sendo materializados de maneira xeneralizada na reforma das administracións públicas.

A presente lei regula a natureza e o funcionamento das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, así como o contido e forma de exercicio das funcións públicas delegadas nelas co obxectivo do reforzo dos citados principios.

Preténdese afondar na colaboración naqueles aspectos relativos á xestión da Seguridade Social, dotándoas de instrumentos que permitan mellorar a xestión das distintas prestacións de maneira que reverta en beneficio dos traballadores protexidos.

Perséguese, pola súa vez, que esa mellor atención permita reducir o absentismo laboral inxustificable e, polo tanto, mellorar a competitividade das empresas e, consecuentemente, a da economía no seu conxunto.

II

A presente lei, con absoluto respecto ao seu carácter de entidades privadas, ten por finalidade regular na súa integridade o réxime xurídico das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social e das funcións que desenvolven como entidades asociativas privadas colaboradoras na xestión da protección pública.

Desta maneira preténdese, por unha parte, cubrir as lagoas legais existentes e, por outra, integrar a dispersión da pluralidade de normas de distinto rango que conforman o seu réxime xurídico actual.

A lei moderniza o réxime xurídico de aplicación de dúas formas: por unha banda, articúlanse distintos mecanismos para que a xestión se desenvolva coa debida eficacia e eficiencia, en beneficio dos cidadáns e, por outra banda, confírese maior relevancia e distintas facultades aos destinatarios da colaboración: os traballadores por conta allea protexidos, as empresas asociadas e os traballadores por conta propia ou autónomos.

Por último, a lei dá cumprimento ao mandato establecido na disposición adicional décimo cuarta da Lei 27/2011, do 1 de agosto, sobre actualización, adecuación e modernización do sistema de seguridade social, que dispuxo que se reformase o marco normativo das mutuas.

III

A estrutura da lei responde á necesidade de modificar o texto refundido da Lei xeral da seguridade social na materia, porque o réxime xurídico das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social debe situarse xunto coas institucións que integran o sistema. Para tal efecto modifícase a subsección 2.ª da sección cuarta do capítulo VII do título I, lugar onde se alberga o réxime xurídico daquelas.

O número un do artigo único da lei comprende 11 artigos que substitúen na súa integridade o articulado da mencionada subsección 2.ª, e cómpre destacar os aspectos que a seguir se sinalan.

En primeiro lugar, defínese a natureza xurídica das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, así como as funcións que desenvolven en colaboración co Ministerio de Emprego e Seguridade Social, a quen corresponde a súa titularidade. Así mesmo, detállanse as diferentes continxencias ou prestacións que xestionan, en concordancia co artigo 72 da Lei xeral da seguridade social, que as distribúe en función da clase de vínculo coa mutua, convenio de asociación ou documento de adhesión.

Tamén se aclara que todas as prestacións e servizos que as mutuas dispensan son prestacións e servizos da Seguridade Social e, por tanto, suxeitos ao réxime xurídico de aplicación común. Así mesmo, establécese que a prestación de asistencia sanitaria deriva da cobertura das continxencias profesionais (accidentes de traballo e enfermidades profesionais). Trátase, polo tanto, dunha prestación contributiva, prevista con tal carácter no texto refundido de Lei xeral da seguridade social. Tamén se aclara que as mutuas poden realizar as actividades preventivas de seguridade social a prol dos empresarios asociados e dos traballadores autónomos adheridos que protexan as continxencias profesionais, entre as cales se inclúen as actividades de asesoramento ás empresas asociadas co obxecto de que adapten os seus postos de traballo e estruturas para a recolocación dos traballadores que sufrisen unha incapacidade sobrevida.

A presente lei atribúelle á xurisdición da orde social o coñecemento das reclamacións que teñan por obxecto prestacións da Seguridade Social, incluídas as asistenciais, ou se fundamenten na xestión destas, como son as de carácter indemnizatorio, coa finalidade de residenciar na orde xurisdicional especializada a materia e identificar os titulares e lexitimados, superando así as incertezas existentes.

O artigo 71 mellora a regulación da estrutura interna das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social establecendo os órganos de goberno, a súa composición e funcións. Cómpre destacar que por primeira vez se regula a figura do presidente e a posición que ocupa dentro da mutua. Así mesmo, aplícase a este ámbito o principio de transparencia que vén propugnando o Goberno mediante distintas medidas lexislativas, como por exemplo a Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno. Neste sentido, atribúenselles aos empresarios asociados as facultades de impugnación de acordos lesivos ou contrarios a dereito, así como a exigencia de responsabilidade directa aos membros dos distintos órganos directivos. Nesta liña, régúlanse os supostos que orixinan a responsabilidade persoal e directa, e atribúeselle esta ao autor dos actos que incorra en dolo ou culpa grave, pospoñendo ao rango de subsidiaria a responsabilidade mancomunada, o que mellorará os niveis de corrección na xestión.

Como elemento innovador artículase a participación dos axentes sociais a través das comisións de control e seguimento, ás cales se incorpora unha representación das asociacións profesionais dos traballadores autónomos, dada a importancia cada vez maior deste colectivo na xestión das mutuas.

Os aspectos económicos régúlanse na presente lei co propósito de superar certas incoherencias existentes e outorgar seguridade xurídica. Establécense as distintas clases de recursos que transfere ás mutuas a Tesouraría Xeral da Seguridade Social para o seu mantemento e o exercicio das súas funcións. Estes recursos consisten en cotas da Seguridade Social, así como nos rendementos e plusvalías que aquelas xeran, resultantes do seu investimento nos activos autorizados.

Co obxecto de potenciar o aproveitamento dos centros asistenciais adscritos ás mutuas, facilítase a súa utilización por parte dos servizos públicos de saúde, polas entidades xestoras e por outras mutuas colaboradoras coa Seguridade Social. Para tal efecto, establécese que estes ingresos xerarán crédito no orzamento de gastos da mutua que preste o servizo, nos conceptos correspondentes aos gastos da mesma natureza.

A lei regula o resultado económico e as reservas que se deben constituír con cargo a este, e defíneas con detalle. Establécese a obriga de limitar, cun nivel máximo de

cobertura, tanto a dotación da reserva de estabilización das continxencias profesionais como a correspondente á reserva de estabilización por cesamento de actividade dos traballadores autónomos, e mantense a limitación existente na reserva de estabilización, agora denominada de continxencias comúns.

Defínese o destino do excedente resultante para cada unha das continxencias unha vez descontadas as reservas correspondentes. Así, o 80 por cento do excedente proveniente de continxencias profesionais destinarase ao Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social, anteriormente denominado Fondo de Prevención e Rehabilitación, situado na Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e cuxos fondos se aplicarán, entre outras funcións, a actividades en investigación, desenvolvemento e innovación que melloren as técnicas e os tratamentos terapéuticos e rehabilitadores para a recuperación dos traballadores e a incentivar accións en prevención. Do 20 por cento restante, a metade débese dirixir á reserva complementaria e o outro 10 por cento á reserva de asistencia social. En canto ao excedente pola xestión das continxencias comúns, este débese incorporar integramente ao Fondo de Reserva da Seguridade Social.

Finalmente, regúlense os supostos de medidas cautelares, o seu contido e efectos, as causas que orixinan a responsabilidade mancomunada dos empresarios asociados e a súa forma de exixirse, así como as causas de disolución e liquidación das mutuas e os procedementos correspondentes.

IV

O número dous do artigo único modifica a disposición adicional décimo primeira do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, que regula as particularidades da xestión por parte das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns.

A nova regulación articula distintos mecanismos existentes para elevar os niveis de coordinación e eficacia cos servizos públicos de saúde, aos cales lles corresponde dispensar a asistencia sanitaria nestes casos. Para tal efecto, facilítaselles ás mutuas a facultade de realizar as actividades de control e seguimento desde a baixa médica. Por outra banda, mellórase a coordinación antes mencionada, mediante a figura da proposta de alta médica, debidamente fundamentada, e establécese un procedemento de prazos breves para obter unha resposta máis áxil. Esta coordinación concretarase, así mesmo, na articulación de procedementos de incorporación da información clínica xerada polas mutuas á historia clínica electrónica dos pacientes atendidos, para os efectos de evitar duplicidades e xerar sinerxías cos servizos públicos de saúde.

Así mesmo, a modificación da disposición décimo primeira preserva a colaboración do Ministerio de Emprego e Seguridade Social cos organismos competentes das comunidades autónomas mediante a subscrición de convenios que demostraron ser instrumentos de grande eficacia na mellora da xestión e do control da incapacidade temporal.

V

A lei termina con seis disposicións adicionais, seis transitorias, unha derogatoria e seis derradeiras. Entre estas destacan a disposición derradeira primeira, que modifica o artigo 32 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, e a disposición derradeira segunda, que modifica a Lei 32/2010, do 5 de agosto, pola que se establece un sistema específico de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos.

A disposición derradeira primeira modifica o artigo 32 da Lei de prevención de riscos laborais co obxecto de impedir que as mutuas poidan desenvolver, directa ou indirectamente, funcións dos servizos de prevención alleos. A problemática que se suscitou neste ámbito, que afecta o exercicio da colaboración e o propio mercado dos servizos de prevención alleos, aconsella que as mutuas se desvinculen totalmente desta actividade e, para tal efecto, a disposición transitoria terceira regula o prazo para realizar

o desinvestimento nas mencionadas sociedades, que vencerá o 31 de marzo de 2015, e a forma de acreditar o seu cumprimento.

A disposición derradeira segunda modifica o réxime xurídico do sistema de protección dos traballadores autónomos fronte ao cesamento de actividade, regulado na Lei 32/2010, do 5 de agosto, pola que se establece un sistema específico de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos, co obxecto de suavizar os requisitos e as formalidades que na actualidade se exigen e que impiden na práctica o lexítimo desfrute do dereito, así como para ampliar o seu ámbito a beneficiarios excluídos deste e que non obstante se encontran na situación de necesidade. Simultaneamente, elimínase a obriga de protexer as contingencias profesionais para acceder á protección, porque supón unha carga económica para o autónomo que non garda relación financeira nin material co sistema de protección por cesamento de actividade; serán as normas do réxime especial correspondente as que regulen o carácter voluntario ou obrigatorio da protección fronte ás contingencias profesionais segundo aconsellen as características e os riscos da actividade.

Mantense o carácter voluntario de acceso ao sistema de protección. Non obstante, a disposición adicional segunda establece que no prazo de cinco anos o Goberno remitirá ao Congreso dos Deputados un estudo sobre a evolución dos principais parámetros que configuran o sistema de protección para, en función dos seus resultados, valorar a conveniencia de convertelo en obrigatorio ou manter o seu carácter voluntario, así como para valorar o seu réxime financeiro. Trátase dunha medida prudente como exige a toma de decisións da indicada natureza, que se deben basear en estritos motivos financeiros e debidamente xustificadas. Na mesma liña modifícase o sistema de financiamento e, para dotalo de seguridade xurídica, obxectividade e transparencia, establécese unha fórmula matemática que se aplicará para adaptar o tipo de cotización segundo as súas necesidades financeiras, situándoo entre un mínimo do 2,2 por cento e un máximo do 4 por cento, que non se poderá exceder.

En canto ás modificacións de carácter substantivo, redúcese o excesivo nivel de perdas que na actualidade se lle exige ao autónomo para incorrer na situación de necesidade, entre o 20 e o 30 por cento dos ingresos, para situar o requisito no 10 por cento. A situación de perdas a que se refire a alínea a) 1.º do número 1 do artigo 5 da lei mencionada acreditarase mediante a entrega da documentación contable, da forma que se determine regulamentariamente en atención ás distintas obrigas de mantemento de rexistros contables ou fiscais dos autónomos, así como das declaracións do IVE, IRPF e demais documentos preceptivos.

Así mesmo, amplíase a cobertura aos autónomos que polas características da súa actividade se asimilan aos traballadores economicamente dependentes, pero que carecen da cualificación legal por ausencia das formalidades establecidas para o efecto. E, en xeral, mellóranse a claridade e sistemática da regulación, para elevar os seus niveis de seguridade xurídica e dar coherencia á materia.

Artigo único. *Modificación do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

O texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, modifícase nos seguintes termos:

Un. A subsección 2.ª da sección cuarta do capítulo VII do título I queda redactada do seguinte modo:

«Subsección 2.ª Mutuas colaboradoras coa Seguridade Social

Artigo 68. *Definición e obxecto.*

1. Son mutuas colaboradoras coa Seguridade Social as asociacións privadas de empresarios constituídas mediante autorización do Ministerio de Emprego e

Seguridade Social e inscrición no rexistro especial dependente deste, que teñen por finalidade colaborar na xestión da Seguridade Social, baixo a dirección e a tutela deste, sen ánimo de lucro, e os seus asociados asumen responsabilidade mancomunada nos supostos e co alcance establecidos nesta lei.

As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, unha vez constituídas, adquiren personalidade xurídica e capacidade de obrar para o cumprimento dos seus fins. O seu ámbito de actuación esténdese a todo o territorio do Estado.

2. É obxecto das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social o desenvolvemento, mediante a colaboración co Ministerio de Emprego e Seguridade Social, das seguintes actividades da Seguridade Social:

a) A xestión das prestacións económicas e da asistencia sanitaria, incluída a rehabilitación, comprendidas na protección das continxencias de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social, así como das actividades de prevención das mesmas continxencias que dispensa a acción protectora.

b) A xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns.

c) A xestión das prestacións por risco durante o embarazo e risco durante a lactación natural.

d) A xestión das prestacións económicas por cesamento na actividade dos traballadores por conta propia, nos termos establecidos na Lei 32/2010, do 5 de agosto, pola que se establece un sistema específico de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos.

e) A xestión da prestación por coidado de menores afectados por cancro ou outra enfermidade grave.

f) As demais actividades da Seguridade Social que lles sexan atribuídas legalmente.

3. As prestacións e os servizos atribuídos á xestión das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social forman parte da acción protectora do sistema e dispensaranse a favor dos traballadores ao servizo dos empresarios asociados e dos traballadores por conta propia adheridos conforme as normas do réxime da Seguridade Social en que estean encadrados e co mesmo alcance que dispensan as entidades xestoras nos supostos atribuídos a elas, coas seguintes particularidades:

a) Respecto das continxencias profesionais, corresponderalles ás mutuas a determinación inicial do carácter profesional da continxencia, sen prexuízo da súa posible revisión ou cualificación por parte da entidade xestora competente de acordo coas normas de aplicación.

Os actos que ditén as mutuas, polos cales recoñezan, suspendan, anulen ou extingan dereitos nos supostos atribuídos a estas, serán motivados e formalizaranse por escrito, e a súa eficacia está supeditada á notificación ao interesado. Así mesmo, notificaránselle ao empresario cando o beneficiario mantexa relación laboral e produzan efectos nesta.

As prestacións sanitarias comprendidas na protección das continxencias profesionais serán dispensadas a través dos medios e instalacións xestionados polas mutuas, mediante convenios con outras mutuas ou coas administracións públicas sanitarias, así como mediante concertos con medios privados, nos termos establecidos no artigo 199 e nas normas reguladoras do funcionamento das entidades.

b) A xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns desenvolverase nos termos e nas condicións establecidos na disposición adicional décimo primeira.

c) As actividades preventivas da acción protectora da Seguridade Social son prestacións asistenciais a favor dos empresarios asociados e dos seus traballadores dependentes, así como dos traballadores por conta propia adheridos, que non xeran dereitos subxectivos, dirixidas a asistir estes no control e, se é o caso, redución dos accidentes de traballo e das enfermidades profesionais da Seguridade Social. Tamén comprenderán actividades de asesoramento ás empresas asociadas e aos traballadores autónomos co obxecto de que adapten os seus postos de traballo e estruturas para a recolocación dos traballadores accidentados ou con patoloxías de orixe profesional, así como actividades de investigación, desenvolvemento e innovación que van realizar directamente as mutuas, dirixidas á redución das contingencias profesionais da Seguridade Social.

Corresponderalle ao órgano de dirección e tutela das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, dependente do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, establecer a planificación periódica das actividades preventivas da Seguridade Social que desenvolverán aquelas, os seus criterios, o contido e a orde de preferencias, así como tutelar o seu desenvolvemento e avaliar a súa eficacia e eficiencia. As comunidades autónomas que teñan competencia de execución compartida en materia de actividades de prevención de riscos laborais, e sen prexuízo do establecido nos seus respectivos estatutos de autonomía, poderán comunicar ao órgano de tutela das mutuas as actividades que consideren que se deban desenvolver nos seus respectivos ámbitos territoriais para que se incorporen á planificación das actividades preventivas da Seguridade Social.

4. As reclamacións que teñan por obxecto prestacións e servizos da Seguridade Social obxecto da colaboración na súa xestión ou que teñan o seu fundamento nelas, incluídas as de carácter indemnizatorio, substanciaranse ante a orde xurisdiccional social de conformidade co establecido na Lei 36/2011, do 10 de outubro, reguladora da xurisdición social.

5. As obrigas económicas que se atribúan ás mutuas serán pagadas con cargo aos recursos públicos adscritos para o desenvolvemento da colaboración, sen prexuízo de que aquelas obrigas que teñan por obxecto pensións se financien de conformidade co disposto no artigo 87.3.

6. A colaboración das mutuas na xestión da Seguridade Social non poderá servir de fundamento a operacións de lucro mercantil nin comprenderá actividades de captación de empresas asociadas ou de traballadores adheridos. Tampouco poderá dar lugar á concesión de beneficios de ningunha clase a favor dos empresarios asociados, nin á substitución destes nas obrigas que lles correspondan pola súa condición de empresarios.

7. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social forman parte do sector público estatal de carácter administrativo, de conformidade coa natureza pública das súas funcións e dos recursos económicos que xestionan, sen prexuízo da natureza privada da entidade.

Artigo 69. *Constitución das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social.*

1. A constitución dunha mutua colaboradora coa Seguridade Social exige o cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Que concorran un mínimo de cincuenta empresarios que, pola súa vez, contengan un mínimo de trinta mil traballadores e un volume de cotización por contingencias profesionais non inferior a 20 millóns de euros.

b) Que limiten a súa actividade ao exercicio das funcións establecidas no artigo 68.

c) Que presten fianza, na contía que establezan as disposicións de aplicación e desenvolvemento desta lei, para garantir o cumprimento das súas obrigas.

d) Que exista autorización do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, coa aprobación previa dos estatutos da mutua, e inscrición no rexistro administrativo dependente del.

2. O Ministerio de Emprego e Seguridade Social, unha vez comprobada a concorrencia dos requisitos establecidos nas alíneas a), b) e c) do punto anterior e que os estatutos se axustan ao ordenamento xurídico, autorizará a constitución da mutua colaboradora coa Seguridade Social e ordenará a súa inscrición no Rexistro de Mutuas Colaboradoras coa Seguridade Social dependente deste. A orde de autorización publicarase no «Boletín Oficial del Estado», na cal, así mesmo, se consignará o seu número de rexistro, adquirindo desde entón personalidade xurídica.

3. A denominación da mutua incluirá a expresión «Mutua colaboradora coa Seguridade Social», seguida do número con que fose inscrita. A denominación deberá ser utilizada en todos os centros e dependencias da entidade, así como nas súas relacións cos seus asociados, adheridos e traballadores protexidos, e con terceiros.

Artigo 70. *Réxime económico-financeiro.*

1. O sostemento e funcionamento das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, así como das actividades, prestacións e servizos comprendidos no seu obxecto, financiaranse mediante as cotas da Seguridade Social adscritas a elas, os rendementos, incrementos, contraprestacións e compensacións obtidos tanto do investimento financeiro destes recursos como do alleamento e desadscripción por calquera título dos bens mobles e inmobles da Seguridade Social adscritos a aquelas e, en xeral, mediante calquera ingreso obtido en virtude do exercicio da colaboración ou polo emprego dos seus medios.

A Tesouraría Xeral da Seguridade Social entregarálles ás mutuas as cotas por accidentes de traballo e enfermidades profesionais ingresadas naquela polos empresarios asociados a cada unha ou polos traballadores por conta propia adheridos, así como a fracción de cota correspondente á xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns, a cota por cesamento na actividade dos traballadores autónomos e o resto de cotizacións que correspondan polas continxencias e prestacións que xestionen, logo da dedución das achegas destinadas ás entidades públicas do sistema polo reaseguro obrigatorio e pola xestión dos servizos comúns, así como das cantidades que, se é o caso, se establezan legalmente.

2. Os dereitos de crédito que se xeren como consecuencia de prestacións ou servizos que dispensen as mutuas a favor de persoas non protexidas por elas ou cando, estando protexidas, corresponda a un terceiro o seu pagamento por calquera título, así como os orixinados por prestacións indebidamente satisfeitas, son recursos públicos do sistema da Seguridade Social adscritos a aquelas.

O importe destes créditos será liquidado polas mutuas, as cales reclamarán o seu pagamento do suxeito obrigado na forma e nas condicións establecidas na norma ou concerto de que naza a obriga e ata obter o seu pagamento ou, no seu defecto, o título xurídico que habilite a exixibilidade do crédito, o cal comunicarán á Tesouraría Xeral da Seguridade Social para a súa recadación de acordo co procedemento establecido nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento.

Os ingresos por servizos previstos no artigo 68.3.a), dispensados a traballadores non incluídos no ámbito de actuación da mutua, xerarán crédito no orzamento de gastos da mutua que presta o servizo, nos conceptos correspondentes aos gastos da mesma natureza que os que se orixinaron pola prestación dos ditos servizos.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social, en todos os procedementos dirixidos ao cobramento da débeda, poderá autorizar o pagamento dos dereitos de

crédito en forma distinta á do seu ingreso en metálico e determinará o importe líquido do crédito que resulte extinguido, así como os termos e as condicións aplicables ata a extinción do dereito. Cando o suxeito obrigado sexa unha Administración pública ou unha entidade da mesma natureza e as débedas teñan a súa causa na dispensación de asistencia sanitaria, o Ministerio de Emprego e Seguridade Social poderá, así mesmo, autorizar o pagamento mediante dación de bens, sen prexuízo da aplicación do resto de facultades que se lle atribúen ata a extinción do dereito.

3. Son gastos de administración das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social os derivados do sostemento e funcionamento dos servizos administrativos da colaboración, e comprenderán os gastos de persoal, os gastos correntes en bens e servizos, os gastos financeiros e as amortizacións de bens inventariables. Estarán limitados anualmente ao importe resultante de aplicar sobre os ingresos de cada exercicio a porcentaxe que corresponda da escala que se establecerá regulamentariamente.

Artigo 71. *Órganos de goberno e participación.*

1. Os órganos de goberno das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social son a Xunta Xeral, a Xunta Directiva e o director xerente.

O órgano de participación institucional é a Comisión de Control e Seguimento.

A Comisión de Prestacións Especiais é o órgano a quen corresponde a concesión dos beneficios da asistencia social potestativa prevista no artigo 75 bis.1.b).

2. A Xunta Xeral é o órgano de goberno superior da mutua e estará integrada por todos os empresarios asociados, por unha representación dos traballadores por conta propia adheridos nos termos que regulamentariamente se establezan e por un representante dos traballadores dependentes da mutua. Carecerán de dereito a voto aqueles empresarios asociados, así como os representantes dos traballadores por conta propia adheridos, que non estean ao día no pagamento das cotizacións sociais.

A Xunta Xeral reunirase con carácter ordinario unha vez ao ano para aprobar o anteproxecto de orzamentos e as contas anuais, e con carácter extraordinario, as veces que sexa convocada pola Xunta Directiva, cumpridos os requisitos que regulamentariamente se establezan para a súa convocatoria e celebración.

É competencia da Xunta Xeral, en todo caso, a designación e renovación dos membros da Xunta Directiva, ser informada sobre as dotacións e aplicacións do patrimonio histórico, a reforma dos estatutos, a fusión, absorción e disolución da entidade, a designación dos liquidadores e a exixencia de responsabilidade aos membros da Xunta Directiva.

Estableceranse regulamentariamente o procedemento e os requisitos de convocatoria das xuntas xerais e o réxime de deliberación e adopción dos seus acordos, así como o exercicio por parte dos asociados das accións de impugnación dos acordos que sexan contrarios á lei, aos regulamentos e instrucións de aplicación á mutua, ou que lesionen o interese da entidade en beneficio de un ou de varios asociados ou de terceiros, así como os intereses da Seguridade Social. A acción de impugnación caducará no prazo dun ano desde a data da súa adopción.

3. A Xunta Directiva é o órgano colexiado ao cal lle corresponde o goberno directo da mutua. Estará composta por entre dez e vinte empresarios asociados, dos cales o trinta por cento corresponderá a aquelas empresas que contén con maior número de traballadores, determinadas de acordo cos tramos que se establecerán regulamentariamente, e un traballador por conta propia adherido, todos eles designados pola Xunta Xeral. Tamén formará parte o representante dos traballadores mencionado no número 2. O nomeamento como membro da Xunta Directiva estará supeditado á confirmación do Ministerio de Emprego e Seguridade

Social, coa excepción do representante dos traballadores, e entre os seus membros designarase o seu presidente.

É competencia da Xunta Directiva a convocatoria da Xunta Xeral, a execución dos acordos adoptados por esta, a formulación dos anteproxectos de orzamentos e das contas anuais, que deberán ser asinados polo presidente da entidade, así como a exigencia de responsabilidade ao director xerente e demais funcións que se establezan non reservadas á Xunta Xeral. Establecerase regulamentariamente o réxime de funcionamento da Xunta Directiva e de exigencia de responsabilidade.

Correspóndelle ao presidente da Xunta Directiva a representación da mutua colaboradora coa Seguridade Social, a convocatoria das reunións a esta e moderar as súas deliberacións. O director xerente manterá informado o presidente da xestión da mutua e seguirá as indicacións que este, de ser o caso, lle imparta. O réxime de indemnizacións que se estableza regulará as que correspondan ao presidente da mutua polas funcións específicas atribuídas e que en ningún caso poderán superar no seu conxunto as retribucións do director xerente.

Non poderá recaer simultaneamente na mesma persoa máis dun cargo da Xunta Directiva, xa sexa por si mesma ou en representación doutras empresas asociadas, nin poderán formar parte da Xunta as persoas ou empresas que manteñan relación laboral ou de servizos coa mutua, coa excepción do representante dos traballadores.

4. O director xerente é o órgano que exerce a dirección executiva da mutua e a quen lle corresponde desenvolver os seus obxectivos xerais e a dirección ordinaria da entidade, sen prexuízo de estar suxeito aos criterios e ás instrucións que, se é o caso, lle impartan a Xunta Directiva e o seu presidente.

O director xerente estará vinculado mediante contrato de alta dirección regulado polo Real decreto 1382/1985, do 1 de agosto, polo que se regula a relación laboral de carácter especial do persoal de alta dirección. Será nomeado pola Xunta Directiva, e a eficacia do nomeamento e a do contrato de traballo estará supeditada á confirmación do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

Non poderán ocupar o cargo de director xerente as persoas que pertencen ao Consello de Administración ou desempeñen actividade remunerada en calquera empresa asociada á mutua, sexan titulares dunha participación igual ou superior ao 10 por cento do capital social daquelas ou ben a titularidade corresponda ao cónxuxe ou fillos daquel. Tampouco poderán ser designadas as persoas que fosen suspendidas das súas funcións en virtude de expediente sancionador ata que se extinga a suspensión.

O resto do persoal que exerza funcións executivas dependerá do director xerente, estará vinculado por contratos de alta dirección e tamén estará suxeito ao réxime de incompatibilidades e limitacións previstas para o director xerente.

Para efectos retributivos, así como para a determinación do número máximo de persoas que exerzan funcións executivas nas mutuas, a ministra de Emprego e Seguridade Social clasificará as mutuas por grupos en función do seu volume de cotas, número de traballadores protexidos e eficiencia na xestión.

As retribucións do director xerente e do persoal que exerza funcións executivas nas mutuas clasificaranse en básicas e complementarias e estarán suxeitas aos límites máximos fixados para cada grupo polo Real decreto 451/2012, do 5 de marzo, polo que se regula o réxime retributivo dos máximos responsables e directivos no sector público empresarial e outras entidades. Así mesmo, estará tamén suxeito aos límites previstos no citado Real decreto 451/2012, do 5 de marzo, o número máximo de persoas que exerzan funcións executivas en cada mutua.

As retribucións básicas do director xerente e do persoal que exerza funcións executivas inclúen a súa retribución mínima obrigatoria e serán fixadas pola Xunta Directiva conforme o grupo de clasificación en que resulte catalogada a mutua.

As retribucións complementarias do director xerente e do persoal que exerza funcións executivas comprenden un complemento do posto e un complemento variable que serán fixados pola Xunta Directiva da mutua.

O complemento do posto asignarase tendo en conta a situación retributiva do directivo en comparación con postos similares do mercado de referencia, a estrutura organizativa dependente do posto, o peso relativo do posto dentro da organización e o nivel de responsabilidade.

O complemento variable, que terá carácter potestativo, retribuirá a consecución duns obxectivos previamente establecidos pola Xunta Directiva da mutua de conformidade cos criterios que poida fixar o Ministerio de Emprego e Seguridade Social. Estes obxectivos terán carácter anual e deberán estar fundamentados nos resultados do exercicio xerados pola mutua na xestión das diferentes actividades da Seguridade Social en que colabora.

En ningún caso a retribución total pode exceder o dobre da retribución básica e ningún posto poderá ter unha retribución total superior á que tiña con anterioridade á entrada en vigor da presente lei pola que se modifica o texto refundido da Lei xeral da seguridade social en relación co réxime xurídico das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social.

O persoal non directivo estará suxeito a relación laboral ordinaria, regulada no texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo. En calquera caso, ningún membro do persoal da mutua poderá obter unhas retribucións totais superiores ás do director xerente. En todo caso, as retribucións do conxunto do persoal estarán suxeitas ás disposicións sobre a masa salarial e ás limitacións ou restricións que establezan, se é o caso, as leis de orzamentos xerais do Estado de cada ano.

Con cargo aos recursos públicos, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social non poderán satisfacer indemnizacións por extinción da relación laboral co seu persoal, calquera que sexa a forma da dita relación e a causa da súa extinción, que superen as establecidas nas disposicións legais e regulamentarias reguladoras da dita relación. Así mesmo, as mutuas non poderán establecer plans de pensións para o seu persoal, nin seguros colectivos que instrumenten compromisos por pensións, nin plans de previsión social empresarial sen a aprobación do Ministerio de Emprego e Seguridade Social. Os plans de pensións, os contratos de seguros e os plans de previsión social empresarial, e as achegas e primas periódicas que se realicen estarán suxeitos aos límites e criterios que as leis de orzamentos xerais do Estado establezan nesta materia para o sector público.

5. A Comisión de Control e Seguimento é o órgano de participación dos axentes sociais, ao cal lle corresponde coñecer e informar da xestión que realiza a entidade nas distintas modalidades de colaboración, propoñer medidas para mellorar o seu desenvolvemento no marco dos principios e obxectivos da Seguridade Social, emitir informe sobre o anteproxecto de orzamentos e sobre as contas anuais e coñecer os criterios que mantén e aplica a mutua no desenvolvemento do seu obxecto social.

Para desenvolver ese labor, a Comisión dispoñerá periodicamente dos informes sobre litixiosidade, reclamacións e recursos, así como dos requirimentos dos órganos de supervisión e dirección e tutela, xunto co seu cumprimento. Anualmente elaborará unha serie de recomendacións que serán enviadas tanto á Xunta Directiva como ao órgano de dirección e tutela.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social regulará a composición e o réxime de funcionamento das comisións de control e seguimento, logo do informe do Consello Xeral do Instituto Nacional da Seguridade Social.

A Comisión estará composta por un máximo de doce membros designados polas organizacións sindicais e empresariais máis representativas, así como por unha representación das asociacións profesionais dos traballadores autónomos. Será presidente da Comisión o que en cada momento o sexa da propia mutua.

Non poderá formar parte da Comisión de Control e Seguimento ningún membro da Xunta Directiva, coa excepción do presidente ou persoa que traballe para a entidade.

6. A Comisión de Prestacións Especiais será competente para a concesión dos beneficios derivados da reserva de asistencia social que teña establecidos a mutua colaboradora coa Seguridade Social a favor dos traballadores protexidos ou adheridos e os seus dereito habentes que sufrisen un accidente de traballo ou unha enfermidade profesional e se encontren en especial estado ou situación de necesidade. Os beneficios serán potestativos e independentes dos comprendidos na acción protectora da Seguridade Social.

A Comisión estará integrada polo número de membros que se estableza regulamentariamente, os cales estarán distribuídos, por partes iguais, entre os representantes dos traballadores das empresas asociadas e os representantes de empresarios asociados, e estes últimos serán designados pola Xunta Directiva; así mesmo, terán representación os traballadores adheridos. O presidente será designado pola Comisión entre os seus membros.

7. Non poderán formar parte da Xunta Directiva, da Comisión de Control e Seguimento nin da Comisión de Prestacións Especiais dunha mutua colaboradora coa Seguridade Social as persoas que formen parte de calquera destes órganos noutra mutua, por si mesmas ou en representación de empresas asociadas ou de organizacións sociais, así como aquelas que exerzan funcións executivas noutra entidade.

8. Os cargos anteriores ou os seus representantes neles, así como as persoas que exerzan funcións executivas nas mutuas non poderán comprar nin vender para si mesmos calquera activo patrimonial da entidade nin celebrar contratos de execución de obras, de realización de servizos ou de entrega de subministracións, excepto as empresas de servizos financeiros ou de subministracións esenciais, que requirirán para contratar autorización previa do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, nin celebrar contratos en que concorran conflitos de intereses. Tampouco poderán realizar eses actos os que estean vinculados a aqueles cargos ou persoas mediante relación de parentesco, en liña directa ou colateral, por consanguinidade ou afinidade, ata o cuarto grao, nin as persoas xurídicas nas cales calquera das mencionadas persoas, cargos ou parentes sexan titulares, directa ou indirectamente, dunha porcentaxe igual ou superior ao 10 por cento do capital social, exerzan nas mesmas funcións que impliquen poder de decisión ou formen parte dos seus órganos de administración ou goberno.

A condición de membro da Xunta Directiva, da Comisión de Control e Seguimento e das comisións de prestacións especiais será gratuíta, sen prexuízo de que a mutua en que se integren os indemnice e compense polos gastos de asistencia ás reunións dos respectivos órganos, nos termos que se establezan regulamentariamente.

9. Os membros da Xunta Directiva, o director xerente e as persoas que exerzan funcións executivas serán responsables directos fronte á Seguridade Social, á mutua e aos empresarios asociados dos danos que causen polos seus actos ou omisións contrarios ás normas xurídicas de aplicación, aos estatutos ou ás instrucións ditadas polo órgano de tutela, así como polos realizados incumprindo os deberes inherentes ao desempeño do cargo, sempre e cando interviñese dolo ou culpa grave. Entenderanse como acto propio as accións e omisións comprendidas nos respectivos ámbitos funcionais ou de competencias.

A responsabilidade dos membros da Xunta Directiva será solidaria. Non obstante, estarán exentos aqueles membros que proben que, non tendo intervido na adopción ou execución do acto, descoñecían a súa existencia ou, coñecéndoa, fixeron todo o conveniente para evitar o dano ou, polo menos, se opuxeron expresamente a el.

As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, mediante a responsabilidade mancomunada regulada no artigo 75 ter.4, responderán directamente dos actos lesivos en cuxa execución conorra culpa leve ou nos cales non exista responsable directo. Así mesmo, responderán subsidiariamente nos supostos de insuficiencia patrimonial dos responsables directos.

10. Os dereitos de crédito que nazan das responsabilidades establecidas neste artigo, así como da responsabilidade mancomunada que asumen os empresarios asociados, prevista no artigo 75 ter.4, son recursos públicos da Seguridade Social adscritos ás mutuas en que concorreron os feitos orixe da responsabilidade.

Correspóndelle ao órgano de dirección e tutela a declaración das responsabilidades establecidas no parágrafo anterior, das obrigas obxecto destas, así como determinar o seu importe líquido, reclamar o seu pagamento de acordo coas normas que regulan a colaboración das entidades e determinar os medios de pagamento, que poderán incluír a dación de bens, as modalidades, formas, termos e condicións aplicables ata a súa extinción. Cando o Tribunal de Contas inicie procedemento de reintegro por alcance polos mesmos feitos, o órgano de dirección e tutela acordará a suspensión do procedemento administrativo ata que aquel adopte resolución firme, cuxas disposicións de natureza material producirán plenos efectos no procedemento administrativo.

O órgano de dirección e tutela poderá solicitar á Tesouraría Xeral da Seguridade Social a recadación executiva dos dereitos de crédito derivados destas responsabilidades; para este efecto, trasladaralle o acto de liquidación daqueles e a determinación dos suxeitos obrigados. As cantidades que se obteñan ingresaranse nas contas que deron lugar á existencia da responsabilidade nos termos que estableza o órgano de dirección e tutela.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social, en aplicación das súas facultades de dirección e tutela, poderá reclamar o pagamento ou exercer as accións legais que sexan necesarias para a declaración ou existencia das responsabilidades xeradas con motivo do desenvolvemento da colaboración, así como comparecer e ser parte nos procesos legais que afecten as responsabilidades establecidas.

Artigo 72. *Empresarios asociados e traballadores por conta propia adheridos.*

1. Os empresarios e os traballadores por conta propia, no momento de cumprir ante a Tesouraría Xeral da Seguridade Social as súas respectivas obrigas de inscrición de empresa, afiliación e alta, farán constar a entidade xestora ou a mutua colaboradora coa Seguridade Social pola cal optasen para protexer os accidentes de traballo e as enfermidades profesionais, a prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns e a protección por cesamento de actividade, de acordo coas normas reguladoras do réxime da Seguridade Social en que se encadren, e comunicaranlle a aquela as súas posteriores modificacións. Corresponderalle á Tesouraría Xeral da Seguridade Social o recoñecemento de tales declaracións e dos seus efectos legais, nos termos establecidos regulamentariamente e sen prexuízo das particularidades que se dispoñen nos puntos seguintes en caso de se optar a favor dunha mutua colaboradora coa Seguridade Social.

A opción a favor dunha mutua colaboradora coa Seguridade Social realizarase na forma e terá o alcance que se establecen seguidamente:

a) Os empresarios que opten por unha mutua para a protección dos accidentes de traballo e as enfermidades profesionais da Seguridade Social deberán formalizar con ela o convenio de asociación e protexer na mesma entidade todos os traballadores correspondentes aos centros de traballo situados na mesma

provincia, entendéndose por estes a definición contida no Estatuto dos traballadores.

Igualmente, os empresarios asociados poderán optar por que a mesma mutua xestione a prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns respecto dos traballadores protexidos fronte ás continxencias profesionais.

O convenio de asociación é o instrumento polo cal se formaliza a asociación á mutua e terá un período de vixencia dun ano, que se poderá prorrogar por períodos de igual duración. Establecerase regulamentariamente o procedemento para formalizar o convenio, o seu contido e efectos.

b) Os traballadores comprendidos no ámbito de aplicación do réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos, cuxa acción protectora inclúa voluntaria ou obrigatoriamente a prestación económica por incapacidade temporal, poderán optar por adherirse a unha mutua colaboradora coa Seguridade Social para a súa xestión. Non obstante, os traballadores que se incorporasen ao réxime especial a partir do día 1 de xaneiro de 1998, deberán formalizala cunha mutua colaboradora coa Seguridade Social, así como aqueles adheridos a unha mutua desde a indicada data que cambien de entidade.

Os traballadores autónomos adheridos a unha mutua de conformidade co establecido no parágrafo anterior e que, así mesmo, cubran as continxencias profesionais, voluntaria ou obrigatoriamente, deberán formalizar a súa protección coa mesma mutua. Igualmente deberán adherirse aqueles que cubran exclusivamente as continxencias profesionais.

Os traballadores por conta propia incluídos no réxime especial dos traballadores do mar poderán optar por protexer as continxencias profesionais coa entidade xestora ou cunha mutua colaboradora coa Seguridade Social. En todo caso, a protección das continxencias comúns deberán formalizala coa entidade xestora da Seguridade Social.

A protección formalizarase mediante documento de adhesión, polo cal o traballador por conta propia se incorpora ao ámbito xestor da mutua de forma externa á súa base asociativa e sen adquirir os dereitos e as obrigas derivados da asociación. O período de vixencia da adhesión será dun ano que se poderá prorrogar por períodos de igual duración. O procedemento para formalizar o documento de adhesión, o seu contido e efectos, establecerase regulamentariamente.

c) Os traballadores comprendidos no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos deberán formalizar a xestión por cesamento de actividade, regulada na Lei 32/2010, do 5 de agosto, coa mutua á cal se encontren adheridos mediante a subscrición do anexo correspondente ao documento de adhesión, nos termos que establezan as normas regulamentarias que regulan a colaboración. Pola súa parte, os traballadores autónomos comprendidos no réxime especial dos traballadores do mar formalizarán a protección coa entidade xestora ou coa mutua con que protexan as continxencias profesionais.

2. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social deberán aceptar toda proposición de asociación e de adhesión que se lles formule, sen que a falta de pagamento das cotizacións sociais os escuse do cumprimento da obriga nin constitúa causa de resolución do convenio ou documento suscrito, ou os seus anexos.

3. A información e os datos sobre os empresarios asociados, os traballadores por conta propia adheridos e os traballadores protexidos que figuren en poder das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social e, en xeral, os xerados no desenvolvemento da súa actividade colaboradora na xestión da Seguridade Social teñen carácter reservado e están sometidos ao réxime establecido no artigo 66, sen que, en consecuencia, poidan ser cedidos ou comunicados a terceiros, salvo nos supostos establecidos no dito artigo.

Artigo 73. *Competencias do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.*

1. De conformidade co establecido no artigo 5, corresponden ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social as facultades de dirección e tutela sobre as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, as cales se exercerán a través do órgano administrativo ao cal se lle atribúan as funcións.

2. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social serán obxecto anualmente dunha auditoría de contas, de conformidade co establecido no artigo 168.a) da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, que será realizada pola Intervención Xeral da Seguridade Social. Así mesmo, anualmente realizará unha auditoría de cumprimento, de conformidade co previsto no artigo 169 da referida lei.

3. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social elaborarán anualmente os seus anteproxectos de orzamentos de ingresos e gastos da xestión da Seguridade Social e remitiranos ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social para a súa integración no proxecto de orzamentos da Seguridade Social. Igualmente, estarán suxeitas ao réxime contable establecido no título V da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, que regula a contabilidade no sector público estatal, nos termos de aplicación ás entidades do sistema da Seguridade Social, sen prexuízo de presentar nas súas contas anuais o resultado económico alcanzado como consecuencia da xestión de cada unha das actividades sinaladas no artigo 75.1, conforme as disposicións que estableza o organismo competente con suxeición ao disposto na citada lei. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social deberán render as súas contas anuais ao Tribunal de Contas nos termos previstos no título V da Lei 47/2003, do 26 de novembro.

4. A inspección das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social será exercida pola Inspección de Traballo e Seguridade Social segundo o disposto no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, que lle comunicará ao órgano de dirección e tutela o resultado das actuacións desenvolvidas e os informes e propostas que resulten delas.

5. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social estarán obrigadas a facilitar ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social cantos datos e información lles solicite para o adecuado coñecemento do estado da colaboración e das funcións e actividades que desenvolven, así como sobre a xestión e administración do patrimonio histórico, e deberán cumprir as instrucións que imparta o órgano de dirección e tutela.

Os empresarios asociados, os seus traballadores e os traballadores por conta propia adheridos terán dereito a ser informados polas mutuas acerca dos datos referentes a eles que figuren nelas. Así mesmo, poderán dirixirse ao órgano de dirección e tutela e formular queixas e peticións con motivo das deficiencias que aprecien no desenvolvemento das funcións atribuídas; para este efecto, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social manterán en todos os seus centros administrativos ou asistenciais libros de reclamacións á disposición dos interesados, destinados ao mencionado órgano administrativo, sen prexuízo de que eles poidan utilizar os medios establecidos no artigo 38 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e aqueles que se establezan regulamentariamente.

En calquera dos casos, a mutua dará contestación directamente ás queixas e reclamacións que reciba e deberá comunicar estas xunto coa resposta dada ao órgano de dirección e tutela.

6. O Ministerio de Emprego e Seguridade Social editará anualmente, para coñecemento xeral, un informe comprensivo das actividades desenvolvidas polas mutuas durante o exercicio no desenvolvemento da súa colaboración na xestión, nos distintos ámbitos autorizados, así como dos recursos e medios públicos adscritos, da súa xestión e aplicacións. Igualmente editará un informe sobre as

queixas e peticións formuladas ante ela, de conformidade co establecido no punto anterior, e a súa incidencia nos ámbitos da xestión atribuídos.

Artigo 74. *Patrimonio e réxime da contratación.*

1. De acordo co establecido nos artigos 17 e 80.1, os ingresos establecidos no número 1 do artigo 70, así como os bens mobles e inmobles en que se poidan investir estes ingresos, e, en xeral, os dereitos, accións e recursos relacionados con eles, forman parte do patrimonio da Seguridade Social e están adscritos ás mutuas para o desenvolvemento das funcións da Seguridade Social atribuídas, baixo a dirección e tutela do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

A adquisición por calquera título dos inmobles necesarios para o desenvolvemento das funcións atribuídas e o seu alleamento serán acordados polas mutuas, coa autorización previa do Ministerio de Emprego e Seguridade Social. Corresponderalle á Tesouraría Xeral da Seguridade Social a formalización do acto nos termos autorizados, e titularanse e inscribíranse no Rexistro da Propiedade a nome do servizo común. A adquisición levará implícita a súa adscrición á mutua autorizada. Igualmente, as entidades poderán solicitar autorización para que se lles adscriban inmobles do patrimonio da Seguridade Social adscritos ás entidades xestoras, aos servizos comúns ou a outras mutuas, así como para a desadscrición daqueles afectados, o que requirirá conformidade dos interesados e obrigará a compensar economicamente a entidade cedente por parte daquela que reciba a posesión dos bens.

Corresponde ás mutuas colaboradoras coa Seguridade Social a conservación, disfrute, mellora e defensa dos bens adscritos, baixo a dirección e tutela do Ministerio de Emprego e Seguridade Social. Respecto dos bens inmobles, corresponderalles a aquelas o exercicio das accións posesorias e á Tesouraría Xeral da Seguridade Social o exercicio das accións dominicais.

Non obstante a titularidade pública do patrimonio, dada a súa xestión singularizada e o réxime económico-financieiro establecido para as actividades da colaboración, os bens que integran o patrimonio adscrito estarán suxeitos aos resultados da xestión e poderanse liquidar para atender as súas necesidades e o pagamento de prestacións ou outras obrigas derivadas das expresadas actividades, sen prexuízo da responsabilidade mancomunada dos empresarios asociados. O produto que se obteña do alleamento dos indicados bens ou do seu cambio de adscrición a favor doutra mutua ou das entidades públicas do sistema ingresarase na mutua de que procedan.

2. Os bens incorporados ao patrimonio das mutuas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1967 ou durante o período comprendido entre esa data e o 31 de decembro de 1975, sempre que neste último caso se trate de bens que proveñan do 20 por 100 do exceso de excedentes, así como os que procedan de recursos distintos dos que teñan a súa orixe nas cotas de Seguridade Social, constitúen o patrimonio histórico das mutuas, cuxa propiedade lles corresponde na súa calidade de asociación de empresarios, sen prexuízo da tutela a que se refire o artigo 73.1.

Este patrimonio histórico está igualmente afectado estritamente ao fin social da entidade, sen que da súa dedicación a este poidan derivar rendementos ou incrementos patrimoniais que, pola súa vez, constitúan gravame para o patrimonio único da Seguridade Social. Considerando a estrita afectación deste patrimonio aos fins de colaboración das mutuas coa Seguridade Social, nin os bens nin os rendementos que, se é o caso, produzan se poden desviar cara á realización de actividades mercantís.

Sen prexuízo do establecido con carácter xeral no parágrafo anterior, logo de autorización do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, e nos termos e

condicións que se establezan regulamentariamente, formarán parte do patrimonio histórico das mutuas os ingresos a que se refiren os puntos seguintes:

a) As mutuas que contén con bens inmobles integrantes do seu patrimonio histórico, destinados a instalar centros e servizos sanitarios ou administrativos adscritos ao desenvolvemento das actividades propias da colaboración coa Seguridade Social que teñen encomendada, poderán imputar nas súas correspondentes contas de resultados un canon ou custo de compensación pola utilización de tales inmobles.

b) As mutuas que posúan inmobles baleiros que pertencen ao seu patrimonio histórico, que polas circunstancias concorrentes non poidan ser utilizados para a instalación de centros e servizos sanitarios ou administrativos para o desenvolvemento de actividades propias da colaboración coa Seguridade Social e que sexan susceptibles de ser alugados a terceiros, poderán facelo a prezos de mercado.

c) As mutuas poderán percibir das empresas que contribúan eficazmente á redución das continxencias profesionais da Seguridade Social parte dos incentivos recollidos no artigo 75 bis.1.a) desta lei, logo de acordo das partes. Establecerase regulamentariamente o límite máximo de participación das mutuas nos ditos incentivos.

3. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social axustarán a súa actividade contractual ás normas de aplicación aos poderes adjudicadores que non revisten o carácter de Administración pública, contidas no texto refundido da Lei de contratos do sector público, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2011, do 14 de novembro, e nas súas normas de desenvolvemento.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social aprobará os pregos xerais que rexerán a contratación, así como as instrucións de aplicación aos procedementos que teñan por obxecto contratos non suxeitos a regulación harmonizada, logo do informe do Servizo Xurídico da Administración da Seguridade Social.

Nos procedementos de contratación garantíranse os principios de publicidade, concorrencia, transparencia, confidencialidade, igualdade e non discriminación, e neles poderán licitar os empresarios asociados e os traballadores adheridos, caso en que non poderán formar parte dos órganos de contratación, en por si nin a través de mandatarios. Tampouco poderán formar parte dos órganos de contratación as persoas vinculadas ao licitador por parentesco, en liña directa ou colateral, por consanguinidade ou afinidade, ata o cuarto grao, nin as sociedades en que estas teñan unha participación, directa ou indirecta, igual ou superior ao 10 por cento do capital social ou exerzan nelas funcións que impliquen o exercicio de poder de decisión.

Estableceranse regulamentariamente as especialidades de aplicación ás operacións que supoñan investimentos reais, investimentos financeiros ou á actividade contractual excluída do ámbito de aplicación do texto refundido da Lei de contratos do sector público.

4. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social gozarán de exención tributaria nos termos que se establecen para as entidades xestoras no artigo 65.1.

Artigo 75. *Resultado económico e reservas.*

1. O resultado económico patrimonial determinarase anualmente pola diferenza entre os ingresos e os gastos imputables ás actividades comprendidas en cada un dos seguintes ámbitos da xestión:

a) Xestión das continxencias de accidentes de traballo e das enfermidades profesionais, da prestación económica por risco durante o embarazo ou a lactación natural, da prestación por coidado de menores afectados por cancro ou outra enfermidade grave e das actividades preventivas da Seguridade Social.

b) Xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns.

c) Xestión da protección por cesamento de actividade dos traballadores por conta propia, sen prexuízo de que a mutua actúe neste ámbito exclusivamente como organismo xestor.

No ámbito da xestión das continxencias profesionais, constituirase unha provisión para continxencias en tramitación que comprenderá a parte non reasegurada do importe estimado das prestacións de carácter periódico previstas por invalidez e por morte e supervivencia derivadas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, cuxo recoñecemento se encontre pendente no momento do peche do exercicio.

2. En cada un dos ámbitos mencionados no número 1 constituirase unha reserva de estabilización que se dotará co resultado económico positivo obtido anualmente, cuxo destino será corrixir as posibles desigualdades dos resultados económicos xerados entre os diferentes exercicios en cada un dos ámbitos. As contías das reservas serán as seguintes:

a) A reserva de estabilización de continxencias profesionais terá unha contía mínima equivalente ao 30 por cento da media anual das cotas ingresadas no último trienio polas continxencias e prestacións sinaladas no número 1.a), o cal, voluntariamente, se poderá elevar ata o 45 por cento, que constituirá o nivel máximo de dotación da reserva.

b) A reserva de estabilización de continxencias comúns terá unha contía mínima equivalente ao 5 por cento das cotas ingresadas durante o exercicio económico polas mencionadas continxencias, a cal se poderá incrementar voluntariamente ata o 25 por cento, que constituirá o nivel máximo de cobertura.

c) A reserva de estabilización por cesamento de actividade terá unha contía mínima equivalente ao 5 por cento das cotas ingresadas por esta continxencia durante o exercicio, que se poderá incrementar voluntariamente ata o 25 por cento das mesmas cotas, que constituirá o nivel máximo de cobertura.

Así mesmo, as mutuas ingresarán na Tesouraría Xeral da Seguridade Social a dotación da reserva complementaria de estabilización por cesamento de actividade, que constituirá esta, coa finalidade de garantir a suficiencia financeira deste sistema de protección. A contía corresponderase coa diferenza entre o importe destinado á reserva de estabilización por cesamento de actividade e a totalidade do resultado neto positivo.

3. Os resultados negativos obtidos nos ámbitos previstos nas alíneas a) e b) do número 1 cancelaranse aplicando a respectiva reserva de estabilización. En caso de que esta se sitúe por debaixo do seu nivel mínimo de cobertura, refoñerase ata o mencionado nivel con cargo á reserva complementaria prevista no artigo 75 bis.1.b).

Cando, despois de realizadas as operacións establecidas no parágrafo anterior, persista o déficit no ámbito da xestión das continxencias profesionais ou a dotación da reserva de estabilización específica sexa inferior ao mínimo obrigatorio, aplicarase á cancelación do déficit e a dotar a reserva ata o mencionado nivel mínimo obrigatorio, o tramo de dotación voluntaria da reserva de estabilización de continxencias comúns e, en caso de insuficiencia, será de aplicación, de ser o caso, o establecido no artigo 75 ter.

Respecto do ámbito da xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns, no suposto de que, despois de aplicada a reserva complementaria prevista no parágrafo primeiro, persista o déficit ou a dotación da reserva específica se sitúe nunha contía inferior ao seu nivel mínimo obrigatorio, aplicarase á cancelación do déficit e a dotar a reserva de estabilización específica deste ámbito ata situala no seu nivel mínimo de cobertura,

a reserva de estabilización de continxencias profesionais. En caso de que, unha vez aplicada esta última reserva, se sitúe nos niveis previstos na alínea a) do número 1 do artigo 75 ter, resultarán de aplicación as medidas establecidas neste artigo.

Así mesmo, o Ministerio de Emprego e Seguridade Social poderá establecer as condicións en que autorizar, se é o caso, a aplicación dunha porcentaxe adicional sobre a fracción de cota que financia a xestión das prestacións económicas por incapacidade temporal derivadas de continxencias comúns ás mutuas que acrediten unha insuficiencia financeira do coeficiente xeral de acordo con circunstancias estruturais nos termos que se determinen.

4. O resultado negativo da xestión das prestacións por cesamento na actividade cancelarase aplicando a reserva específica constituída nas mutuas e, en caso de insuficiencia, aplicarase a reserva complementaria de estabilización por cesamento de actividade constituída na Tesouraría Xeral da Seguridade Social ata extinguir o déficit e repoñer ata o seu nivel mínimo de dotación aquela reserva, nos termos que se establezan regulamentariamente.

Artigo 75 bis. Excedentes e Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social.

1. O excedente que resulte despois de dotar a reserva de estabilización de continxencias profesionais aplicarase da seguinte forma:

a) O 80 por cento do excedente obtido no ámbito sinalado no artigo 75.1.a) ingresarase con anterioridade ao 31 de xullo de cada exercicio na conta especial do Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social, aberta no Banco de España a nome da Tesouraría Xeral da Seguridade Social e á disposición do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

O Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social estará integrado polo metálico depositado na conta especial, polos valores mobiliarios e demais bens mobles e inmobles en que aqueles fondos se invistan e, en xeral, polos recursos, rendementos e incrementos que teñan a súa orixe no excedente dos recursos da Seguridade Social xerado polas mutuas. Os rendementos e gastos que produzan os activos financeiros e os da conta especial imputaranse a esta, salvo que o Ministerio de Emprego e Seguridade Social dispoña outra cousa.

O Fondo estará suxeito á dirección do Ministerio de Emprego e Seguridade Social e adscrito aos fins da Seguridade Social.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social poderá aplicar os recursos do Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social á creación ou renovación de centros asistenciais e de rehabilitación adscritos ás mutuas, a actividades de investigación, desenvolvemento e innovación de técnicas e tratamentos terapéuticos e rehabilitadores de patoloxías derivadas de accidentes de traballo e de enfermidades profesionais que se desenvolverán nos centros asistenciais adscritos ás mutuas, así como a incentivar nas empresas a adopción de medidas e procesos que contribúan eficazmente á redución das continxencias profesionais da Seguridade Social, mediante un sistema que se determinará regulamentariamente e, de ser o caso, a dispensar servizos relacionados coa prevención e co control das continxencias profesionais. Os bens mobles e inmobles que se adquieran estarán suxeitos ao réxime establecido no artigo 74.1.

A Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá materializar os fondos depositados na conta especial en activos financeiros emitidos por persoas xurídicas públicas, así como allealos nas cantidades, prazos e demais condicións que determine o Ministerio de Emprego e Seguridade Social, ata que este dispoña o seu uso para as aplicacións expresadas.

Igualmente, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá dispoñer dos fondos depositados na conta especial, con carácter transitorio, para atender os fins

proprios do sistema da Seguridade Social, así como as necesidades ou desfases de Tesouraría, na forma e nas condicións que estableza o Ministerio de Emprego e Seguridade Social, ata a súa aplicación por parte do mesmo ministerio aos fins sinalados.

b) O 10 por cento do excedente sinalado no número 1 aplicarase á dotación da reserva complementaria que constituirán as mutuas, cuxos recursos se poderán destinar ao pagamento de exceso de gastos de administración, de gastos procesuais derivados de pretensións que non teñan por obxecto prestacións de Seguridade Social e de sancións administrativas, no caso de que non resulte necesaria a súa aplicación aos fins establecidos no artigo 75.3.

O 10 por cento do excedente sinalado no número 1 aplicarase á dotación da reserva de asistencia social, que se destinará ao pagamento de prestacións de asistencia social autorizadas, que comprenderán, entre outras, accións de rehabilitación e de recuperación e reorientación profesional e medidas de apoio á adaptación de medios esenciais e postos de traballo, a favor dos traballadores accidentados protexidos por elas e, en particular, para aqueles con discapacidade sobrevida, así como, se é o caso, axudas aos seus dereito habentes, as cales serán alleas e complementarias ás incluídas na acción protectora da Seguridade Social. Desenvolverase regulamentariamente o réxime das aplicacións destas reservas.

No caso da reserva complementaria, o seu importe máximo non poderá superar a contía equivalente ao 25 por cento do nivel máximo da reserva de estabilización de contingencias profesionais a que se refire o número 2.a) do artigo 75 desta lei.

En ningún caso a reserva complementaria e a reserva de asistencia social se poderán aplicar ao pagamento de gastos indebidos, por non corresponder a prestacións, servizos ou outros conceptos comprendidos na colaboración, ou a retribucións ou indemnizacións do persoal das mutuas por contía superior á establecida nas normas de aplicación, os cales serán pagados na forma establecida no artigo 75 ter.4.

2. O excedente que resulte despois de dotar a reserva de estabilización de contingencias comúns ingresarase no Fondo de Reserva da Seguridade Social.

3. O excedente que resulte despois de dotar a reserva de estabilización por cesamento de actividade ingresarase na Tesouraría Xeral da Seguridade Social con destino á dotación da reserva complementaria de estabilización por cesamento de actividade, cuxa finalidade será a cancelación dos déficits que poidan xerar as mutuas neste ámbito da xestión despois de aplicada a súa reserva de estabilización por cesamento de actividade, así como a reposición desta ao nivel mínimo obrigatorio, nos termos establecidos no artigo 75.4, sen prexuízo de que sexan de aplicación a ela as previsións establecidas nos parágrafos quinto e sexto, do número 1.a) deste artigo, sobre materialización e disposicións transitorias dos fondos.

Artigo 75 ter. *Medidas cautelares e responsabilidade mancomunada.*

1. O Ministerio de Emprego e Seguridade Social poderá adoptar as medidas cautelares establecidas no número 2 cando a mutua estea nalgunha das seguintes situacións:

a) Cando a reserva de estabilización de contingencias profesionais non alcance o 80 por cento da súa contía mínima.

b) Cando concorran circunstancias de feito, determinadas en virtude de comprobacións da Administración xeral do Estado, que mostren a existencia de desequilibrio económico-financieiro na entidade que, pola súa vez, poña en perigo a súa solvencia ou liquidez, os intereses dos asociados, dos beneficiarios e da Seguridade Social ou o cumprimento de obrigas contraídas. Así mesmo, cando aquelas comprobacións determinen a insuficiencia ou irregularidade da

contabilidade ou da administración, en termos que impidan coñecer a situación real da mutua.

2. As medidas cautelares que se poderán adoptar serán adecuadas e proporcionais en función das características da situación, e consistirán en:

a) Requerir a entidade para que no prazo dun mes presente un plan de viabilidade, rehabilitación ou saneamento a curto ou medio prazo, aprobado pola súa xunta directiva, no cal se propoñan as medidas adecuadas de carácter financeiro, administrativo ou doutra orde, e formule previsión dos resultados e os seus efectos, e que fixe, así mesmo, os prazos para a súa execución, coa finalidade de superar a situación que deu orixe ao dito requirimento, garantindo en todo caso os dereitos dos traballadores protexidos e da Seguridade Social.

A duración do plan non será superior a tres anos, segundo as circunstancias, e concretará a forma e periodicidade das actuacións que se van realizar.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social aprobará ou denegará o plan proposto no prazo dun mes desde a súa presentación e, se é o caso, fixará a periodicidade con que a entidade deberá informar do seu desenvolvemento.

b) Convocar os órganos de goberno da entidade, designar a persoa que deba presidir a reunión e dar conta da situación.

c) Suspender nas súas funcións todos ou algúns dos directivos da entidade, a cal debe designar as persoas que, aceptadas previamente polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social, deban substituílos interinamente. Se a entidade non o fixer, o Ministerio poderá proceder á súa designación.

d) Ordenar a execución de medidas correctoras das tendencias desfavorables rexistradas no seu desenvolvemento económico e no cumprimento dos seus fins sociais durante os últimos exercicios analizados.

e) Intervir a entidade para comprobar e garantir o correcto cumprimento de ordes concretas emanadas do citado ministerio cando, noutro caso, se poidan infrinxir tales ordes e diso derive prexuízo mediato ou inmediato para os traballadores protexidos ou para Seguridade Social.

f) Ordenar o cesamento na colaboración en caso de infracción cualificada como moi grave conforme o disposto no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.

3. Para adoptar as medidas cautelares previstas no punto anterior, instruírse o correspondente procedemento administrativo con audiencia previa da entidade interesada. Tales medidas cesarán por acordo do Ministerio de Emprego e Seguridade Social cando desaparecesen as causas que as motivaron.

As medidas cautelares son independentes das sancións que legalmente procedan polos mesmos feitos e da responsabilidade mancomunada regulada no punto seguinte.

4. A responsabilidade mancomunada dos empresarios asociados ás mutuas terá por obxecto as seguintes obrigas:

a) A reposición da reserva de estabilización de continxencias profesionais ata o nivel mínimo de cobertura, cando esta non alcance o 80 por cento da súa contía mínima, despois de aplicarse as reservas na forma establecida no artigo 75 e de que o Ministerio de Emprego e Seguridade Social o entenda necesario para garantir a adecuada dispensación por parte da entidade das prestacións da Seguridade Social ou o cumprimento das súas obrigas.

b) Os gastos indebidos por non corresponder a prestacións, servizos ou outros conceptos comprendidos na colaboración na xestión da Seguridade Social.

c) Os excesos nos gastos de administración e por sancións económicas impostas.

d) As retribucións ou indemnizacións do persoal ao servizo da mutua por contía superior á establecida nas normas que regulen a relación laboral de aplicación ou por superar as limitacións legalmente establecidas.

e) A cancelación do déficit que resulte da liquidación da mutua, pola inexistencia de recursos suficientes unha vez esgotados os patrimonios en liquidación, incluído o patrimonio previsto no artigo 74.2.

f) As obrigas contraídas pola mutua cando esta non as cumpra na forma establecida legalmente.

g) As obrigas atribuídas á mutua en virtude da responsabilidade directa ou subsidiaria, establecidas no artigo 71.9.

A responsabilidade mancomunada estenderase ata o pagamento das obrigas contraídas durante o período de tempo no cal permanecese asociado o empresario ou sexan consecuencia de operacións realizadas durante este período. En caso de cesamento na asociación, a responsabilidade prescribirá aos cinco anos do peche do exercicio en que finalizou aquela.

O sistema que se aplique para determinar as derramas salvaguardará a igualdade dos dereitos e obrigas dos empresarios asociados e será proporcional ao importe das cotas da Seguridade Social que lles corresponda satisfacer polas contingencias protexidas pola mutua.

As derramas teñen o carácter de recursos públicos da Seguridade Social. A declaración dos créditos que resulten da derrama e, en xeral, da aplicación da responsabilidade mancomunada será realizada polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social, quen establecerá o seu importe líquido, reclamará o seu pagamento e determinará a forma, os medios, modalidades e condicións aplicables ata a súa extinción, nos termos establecidos no artigo 71.10.

5. Así mesmo, a mutua poderá facer fronte a esta responsabilidade mediante o patrimonio previsto no artigo 74.2. No caso de que este patrimonio non for suficiente para atender a citada responsabilidade a curto prazo, o Ministerio de Emprego e Seguridade Social poderá autorizar, por proposta da Xunta Xeral da mutua, un plan de viabilidade e/ou un aprazamento en que poderá non ser necesaria a constitución de garantías, nas condicións e nos prazos que regulamentariamente se establezan.

Artigo 76. *Disolución e liquidación.*

As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social cesarán na colaboración na súa xestión, producíndose a disolución da entidade, nos supostos seguintes:

a) Acordo adoptado en xunta xeral extraordinaria.
b) Fusión ou absorción da mutua.
c) Ausencia dalgún dos requisitos exixidos para a súa constitución ou funcionamento.

d) Acordo do Ministerio de Emprego e Seguridade Social por incumprimento do plan de viabilidade, rehabilitación ou saneamento previsto no artigo 75 ter.2.a), dentro do prazo establecido na resolución que o aprobe.

e) No suposto previsto no artigo 75 ter.2.f).

f) Cando exista insuficiencia do patrimonio previsto no artigo 74.2 para facer fronte ao total da responsabilidade mancomunada prevista no artigo 75 ter.5, ou se incumplan o plan de viabilidade ou o aprazamento do mencionado artigo.

Nos supostos anteriores, e conforme o procedemento que se regulará regulamentariamente, o Ministerio de Emprego e Seguridade Social acordará a disolución da mutua, iniciándose seguidamente o proceso liquidatorio, cuxas operacións e resultado requirirán a aprobación do mesmo ministerio. Os excedentes que resulten ingresarán na Tesouraría Xeral da Seguridade Social para os fins do Sistema, excepto os que se obteñan da liquidación do patrimonio histórico, que

se aplicarán aos fins establecidos nos estatutos unha vez extinguidas as obrigas da mutua.

Aprobada a liquidación, o Ministerio de Emprego e Seguridade Social acordará o cesamento da entidade como mutua en liquidación, ordenará a cancelación da súa inscrición rexistral e publicará o acordo no «Boletín Oficial del Estado».

Nos supostos de fusión e absorción non se iniciará proceso liquidatorio das mutuas integradas. A mutua resultante da fusión ou a absorbente subrogarase nos dereitos e obrigas das que se extingan.»

Dous. A disposición adicional décimo primeira queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional décimo primeira. *Xestión por parte das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns.*

1. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social desenvolverán a xestión da prestación económica por incapacidade temporal derivada de continxencias comúns a favor dos traballadores ao servizo dos empresarios asociados e dos traballadores por conta propia adheridos, de conformidade co disposto nos artigos 72.1.a), parágrafo segundo, e 72.1.b), parágrafo primeiro, e nas normas contidas no capítulo IV do título II, así como nas súas disposicións de aplicación e desenvolvemento, coas particularidades previstas nos réximes especiais e sistemas en que aqueles estean encadrados e na presente disposición.

2. Correspóndelles ás mutuas colaboradoras coa Seguridade Social a función de declaración do dereito á prestación económica, así como as de denegación, suspensión, anulación e declaración de extinción deste, sen prexuízo do control sanitario das altas e baixas médicas por parte dos servizos públicos de saúde e dos efectos atribuídos aos partes médicos nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento.

Os actos que se diten no exercicio das funcións mencionadas no parágrafo anterior serán motivados e formalizaranse por escrito, e a súa eficacia estará supeditada á notificación ao beneficiario. Así mesmo, notificaránselle ao empresario nos supostos en que o beneficiario mantexa relación laboral.

Recibido o parte médico de baixa, a mutua comprobará o cumprimento por parte do beneficiario dos requisitos de afiliación, alta, período de carencia e restantes exixidos no réxime da Seguridade Social correspondente e determinará o importe do subsidio, adoptando o acordo de declaración inicial do dereito á prestación.

Durante o prazo de dous meses seguintes á liquidación e pagamento do subsidio, os pagamentos que se realicen terán carácter provisional, e as mutuas poderán regularizar os pagamentos provisionais, que adquirirán o carácter de definitivos cando transcorra o mencionado prazo de dous meses.

3. Cando as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, con base no contido dos partes médicos e dos informes emitidos no proceso, así como a través da información obtida das actuacións de control e seguimento ou das asistencias sanitarias previstas no número 5, consideren que o beneficiario podería non estar impedido para o traballo, poderán formular propostas motivadas de alta médica a través dos médicos dependentes delas, dirixidas á inspección médica dos servizos públicos de saúde. As mutuas comunicarán simultaneamente ao traballador afectado e ao Instituto Nacional da Seguridade Social, para o seu coñecemento, que se enviou a mencionada proposta de alta.

A inspección médica dos servizos públicos de saúde estará obrigada a comunicar á mutua e ao Instituto Nacional da Seguridade Social, nun prazo máximo de cinco días hábiles desde o seguinte ao da recepción da proposta de alta, a súa estimación, coa emisión da alta, ou a súa denegación, caso en que xuntará informe

médico motivado que a xustifique. A estimación da proposta de alta dará lugar a que a mutua lles notifique a extinción do dereito ao traballador e á empresa, sinalando a data de efectos desta.

No suposto de que a inspección médica considere necesario citar o traballador para revisión médica, esta realizarase dentro do prazo de cinco días previsto no parágrafo anterior e non suspenderá o cumprimento da obriga establecida nel. Non obstante, no caso de incomparecencia do traballador o día sinalado para a revisión médica, comunicarase a inasistencia no mesmo día á mutua que realizou a proposta. A mutua dispoñerá dun prazo de catro días para comprobar se a incomparecencia foi xustificada e suspenderá o pagamento do subsidio con efectos desde o día seguinte ao da incomparecencia. En caso de que o traballador xustifique a incomparecencia, a mutua acordará levantar a suspensión e repoñerá o dereito ao subsidio, e, en caso de que a considere non xustificada, adoptará o acordo de extinción do dereito na forma establecida no número 2 e notificarállelo ao traballador e á empresa, consignando a data de efectos deste, que se corresponderá co primeiro día seguinte ao da súa notificación ao traballador.

Cando a inspección médica do servizo público de saúde desestime a proposta de alta formulada pola mutua ou ben non a conteste na forma e no prazo establecidos, esta poderá solicitar a emisión do parte de alta ao Instituto Nacional da Seguridade Social ou ao Instituto Social da Mariña, de acordo coas atribucións conferidas na disposición adicional quincuaxésimo segunda. En ambos os dous casos, o prazo para resolver a solicitude será de catro días seguintes ao da súa recepción.

4. As comunicacións que se realicen entre os médicos das mutuas, os pertencentes ao Servizo Público de Saúde e as entidades xestoras realizaranse preferentemente por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos, e serán válidas e eficaces desde o momento en que se reciban no centro onde aqueles desenvolvan as súas funcións.

Igualmente as mutuas comunicaranlle as incidencias que se produzan nas súas relacións co Servizo Público de Saúde ou cando a empresa incumpra as súas obrigas ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social, que adoptará, de ser o caso, as medidas que correspondan.

As mutuas non poderán desenvolver as funcións de xestión da prestación a través de medios concertados, sen prexuízo de solicitar, nos termos establecidos no número 5, os servizos dos centros sanitarios autorizados para realizar probas diagnósticas ou tratamentos terapéuticos e rehabilitadores que estas soliciten.

5. Son actos de control e seguimento da prestación económica aqueles dirixidos a comprobar a concorrencia dos feitos que orixinan a situación de necesidade e dos requisitos que condicionan o nacemento ou mantemento do dereito, así como os exames e recoñecementos médicos. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social poderán realizar os mencionados actos a partir do día da baixa médica e, respecto das citacións para exame ou recoñecemento médico, a incomparecencia inxustificada do beneficiario será causa de extinción do dereito á prestación económica, de conformidade co establecido no artigo 131 bis, nos termos que se establezan regulamentariamente, sen prexuízo da suspensión cautelar prevista no número 3 do artigo 132.

Así mesmo, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social poderán realizar probas diagnósticas e tratamentos terapéuticos e rehabilitadores coa finalidade de evitar a prolongación innecesaria dos procesos previstos nesta disposición, logo da autorización do médico do Servizo Público de Saúde e do consentimento informado do paciente. Os resultados destas probas e tratamentos poñeranse á disposición do facultativo do Servizo Público de Saúde que asista o traballador a través dos servizos de interoperabilidade do Sistema nacional de saúde, para a súa incorporación na historia clínica electrónica do paciente.

As probas diagnósticas e os tratamentos terapéuticos e rehabilitadores realizaranse principalmente nos centros asistenciais xestionados polas mutuas para dispensar a asistencia derivada das continxencias profesionais, na marxe que permita o seu aproveitamento, utilizando os medios destinados á asistencia de patoloxías de orixe profesional, e, con carácter subsidiario, poderán realizarse en centros concertados, autorizados para dispensar os seus servizos no ámbito das continxencias profesionais, con suxeición ao establecido no parágrafo anterior e nos termos que se establezan regulamentariamente. En ningún caso as probas e os tratamentos supoñerán a asunción da prestación de asistencia sanitaria derivada de continxencias comúns nin darán lugar á dotación de recursos destinados a esta última.

6. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social poderán celebrar convenios e acordos coas entidades xestoras da Seguridade Social e cos servizos públicos de saúde, logo de autorización do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, para a realización, nos centros asistenciais que xestionan, de recoñecementos médicos, probas diagnósticas, informes, tratamentos sanitarios e rehabilitadores, incluídas intervencións cirúrxicas que aqueles lles soliciten, na marxe que permita o seu destino ás funcións da colaboración. Os convenios e acordos autorizados fixarán as compensacións económicas que se deban satisfacer como compensación á mutua polos servizos dispensados, así como a forma e as condicións de pagamento.

Con carácter subsidiario respecto dos convenios e acordos previstos no parágrafo anterior, sempre que os centros asistenciais que xestionan dispoñan dunha marxe de aproveitamento que o permita, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social poderán celebrar concertos con entidades privadas, logo de autorización do Ministerio de Emprego e Seguridade Social e mediante compensación económica conforme o que se estableza regulamentariamente, para a realización das probas e dos tratamentos sinalados a favor das persoas que aqueles lles soliciten, os cales se supeditarán a que as actuacións que se establezan non prexudiquen os servizos a que os centros están destinados, nin perturben a debida atención aos traballadores protexidos nin aos que remitan as entidades públicas, nin minoren os niveis de calidade establecidos para estes.

Os dereitos de créditos que xeren os convenios, acordos e concertos son recursos públicos da Seguridade Social, e seralles de aplicación o disposto no artigo 70.2.

7. Sen prexuízo dos mecanismos e procedementos regulados nos puntos anteriores, as entidades xestoras da Seguridade Social ou as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social poderán establecer acordos de colaboración, co fin de mellorar a eficacia na xestión e o control da incapacidade temporal, co Instituto Nacional de Xestión Sanitaria ou cos servizos de saúde das comunidades autónomas.»

Disposición adicional primeira. *Denominación das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social.*

Todas as referencias ás mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social realizadas nas normas legais e regulamentarias se entenderán feitas ás mutuas colaboradoras coa Seguridade Social.

Disposición adicional segunda. *Revisión do sistema de protección por cesamento de actividade.*

No prazo de cinco anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno remitirá ao Congreso dos Deputados un estudo sobre a evolución dos principais parámetros que configuran o sistema de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos e a súa incidencia económica, co obxecto de revisar, se é o caso, o réxime de voluntariedade do sistema, así como o seu réxime financeiro.

Disposición adicional terceira.

As referencias á inspección médica dos servizos públicos de saúde feitas nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento entenderanse referidas aos órganos das comunidades autónomas que teñan atribuídas, se é o caso, as funcións de inspección médica.

Disposición adicional cuarta. *Actualización da cotización por continxencias profesionais.*

O Goberno abordará no prazo dun ano unha actualización da regulación da cotización por continxencias profesionais en relación cos seguintes aspectos:

a) Actualización da tarifa de cotización por continxencias profesionais, cumprindo co establecido legalmente na disposición adicional cuarta da Lei 42/2006, do 28 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 2007, respecto da revisión dos tipos de cotización por actividades económicas e a redución do número de situacións recollidas no denominado cadro II da dita tarifa. A citada actualización farase en función da perigosidade e dos riscos para as distintas actividades, industrias e tarefas.

b) Modificación do Real decreto 404/2010, do 31 de marzo, polo que se regula o establecemento dun sistema de redución das cotizacións por continxencias profesionais ás empresas que contribúsen especialmente á diminución e prevención da sinistralidade laboral. A modificación deberá ter como obxectivos, entre outros, axilizar e simplificar o proceso de solicitude, recoñecemento e aboamento do incentivo, e a implantación dun sistema obxectivo centrado no comportamento da sinistralidade. Coa modificación preténdese incentivar nas empresas a adopción de medidas e procesos que contribúan eficazmente á redución das continxencias profesionais da Seguridade Social.

Disposición adicional quinta.

O Goberno, no prazo de tres anos, presentará no Congreso dos Deputados un informe de avaliación da xestión das mutuas, para efectos de determinar se as funcións que teñen asignadas se están executando con eficiencia en comparación coa xestión que realizan as entidades xestoras da Seguridade Social e, se é o caso, propoñer os cambios que sexan precisos.

Disposición adicional sexta. *Retribucións do persoal facultativo das mutuas.*

Non obstante o establecido con carácter xeral no artigo 71.4 da Lei xeral da seguridade social, na redacción dada por esta lei en relación coa limitación das retribucións do persoal das mutuas e dos seus centros mancomunados, excepcionalmente, co obxectivo de que as mutuas poidan prestar uns servizos médicos máis especializados, o persoal facultativo ao seu servizo poderá percibir unhas retribucións por riba do límite de retribucións totais fixado para o director xerente da mutua para a cal preste servizos. Deberanse respectar, en todo caso, as disposicións sobre a masa salarial e as limitacións ou restricións que establezan, de ser o caso, as leis de orzamentos xerais do Estado de cada ano.

Disposición transitoria primeira. *Aplicación dos prazos de vixencia dos convenios de asociación e dos documentos de adhesión.*

A aplicación do prazo de vixencia establecido no artigo 72.1.a) da Lei xeral da seguridade social aos convenios de asociación formalizados con anterioridade á entrada en vigor desta lei realizarase computando, como período de tempo consumido, o que transcorre desde a data de subscripción daquel convenio ata o último día dos dous meses seguintes ao da entrada en vigor desta lei. Non obstante, os convenios de asociación cuxo prazo de vixencia, computado na forma mencionada, supere o

establecido no mencionado artigo 72.1.a) finalizarán, durante o ano en que se produza a entrada en vigor desta lei, o último día do mes coincidente co da subscripción, excepto aqueles cuxa extinción se produza entre o día 1 de xaneiro e os dous meses mencionados, que finalizarán o último día destes.

Respecto dos documentos de adhesión, o prazo de vixencia previsto no artigo 72.1.b) da Lei xeral da seguridade social computarase deducindo o período de tempo consumido desde a data de subscripción do documento de adhesión ata a entrada en vigor desta lei. No caso de que, conforme esta forma de cómputo, os documentos vencesen con anterioridade ao día 1 de xaneiro do seguinte ano ao da entrada en vigor, os traballadores autónomos afectados dispoñerán dun prazo de tres meses a partir da entrada en vigor desta lei para solicitaren o cambio de mutua, que producirá os seus efectos a partir do 1 de xaneiro do seguinte ano.

Disposición transitoria segunda. *Regularización das reservas de estabilización.*

O disposto no artigo 75.2 da Lei xeral da seguridade social respecto ao réxime de dotación das reservas de estabilización de continxencias profesionais, de continxencias comúns e por cesamento de actividade, será de aplicación á liquidación das contas anuais correspondente ao exercicio 2014. Para tal efecto, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social aplicarán os excesos que, se é o caso, resulten sobre os límites establecidos aos fondos e á reserva previstos no artigo 75 bis da Lei xeral da seguridade social, e ingresarán na Tesouraría Xeral da Seguridade Social, con anterioridade ao 31 de xullo de 2015, as cantidades destinadas a aqueles, con destino aos fins establecidos no artigo mencionado.

Disposición transitoria terceira. *Réxime de desinvestimento das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social nas sociedades mercantís de prevención.*

1. As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social que, ao abeiro do disposto no artigo 32 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, achegasen capital do seu patrimonio histórico nas sociedades mercantís de prevención constituídas por estas, deberán presentar as propostas de venda con anterioridade ao 31 de marzo de 2015 e allear a totalidade das participacións como data límite o 30 de xuño dese mesmo ano.

O proceso de venda iniciarase logo de determinar os bens, dereitos e obrigas das sociedades constituídas e a súa valoración, á cal deberá prestar a súa conformidade o Ministerio de Emprego e Seguridade Social, co obxecto de que non se xeren prexuízos aos dereitos, bens ou intereses da Seguridade Social.

2. Finalizado o prazo establecido, se as mutuas non alleasen o cento por cento das súas participacións nas referidas sociedades, estas últimas entrarán en causa de disolución. Durante o mes de xullo de 2015, a mutua trasladará ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social o acordo de disolución debidamente inscrito no Rexistro Mercantil, xunto cos documentos que requira o departamento, e daralle conta das actuacións desenvolvidas e previstas para a liquidación da sociedade e o prazo estimado para finalizar o proceso liquidatorio, resultados previstos e aplicacións. Así mesmo, a mutua achegará no seu momento ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social os documentos definitivos que acrediten a liquidación da sociedade.

3. Durante o período de tempo que medie ata o total desinvestimento, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social non poderán celebrar contratos coa sociedade de prevención propia nin doutra mutua, nin realizar achegas a estas ou contraer obrigas a favor ou en beneficio daquelas, excepto autorización expresa do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

4. Sen prexuízo do disposto no artigo 9.3.e) do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, as rendas xeradas como consecuencia do réxime de desinvestimento previsto nesta disposición estarán sometidas ao réxime fiscal previsto no número 2 do artigo 121 do citado texto refundido.

Disposición transitoria cuarta. *Integración do Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social.*

No prazo de tres meses desde a entrada en vigor desta lei, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social integrará no Fondo de Continxencias Profesionais da Seguridade Social, previsto no artigo 75 bis.1.a) da Lei xeral da seguridade social, a totalidade do metálico, saldo, valores e demais bens mobles ou inmobles existentes no Fondo de Prevención e Rehabilitación ou resultantes dos investimentos procedentes dos seus fondos, o cal quedará extinguido.

Disposición transitoria quinta. *Adaptación de estatutos.*

No prazo de seis meses desde a entrada en vigor das normas regulamentarias ás cales se refire o segundo parágrafo da disposición derradeira quinta, as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social deberán adaptar os seus estatutos ao establecido nesta lei e nas referidas normas regulamentarias, e remitilos ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social para a súa aprobación.

Disposición transitoria sexta. *Aplicación das normas en materia de retribucións.*

A eventual diferenza entre as retribucións actualmente percibidas e as resultantes da aplicación do previsto no artigo 71.4 da Lei xeral da seguridade social, que poida existir no momento da entrada en vigor desta lei, será absorbida por terceiras partes nos tres exercicios seguintes.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogados a disposición adicional décimo cuarta da Lei 27/2011, do 1 de agosto, sobre actualización, adecuación e modernización do sistema de seguridade social; o artigo 44 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2000, do 4 de agosto, e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido nesta lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais.*

O artigo 32 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, queda modificado nos seguintes termos:

«Artigo 32. *Prohibición de participación en actividades mercantís de prevención.*

As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social non poderán desenvolver as funcións correspondentes aos servizos de prevención alleos, nin participar con cargo ao seu patrimonio histórico no capital social dunha sociedade mercantil en cuxo obxecto figure a actividade de prevención.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 32/2010, do 5 de agosto, pola que se establece un sistema específico de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos.*

A Lei 32/2010, do 5 de agosto, pola que se establece un sistema específico de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos, modifícase nos seguintes termos:

Un. O artigo 1 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. O sistema específico de protección polo cesamento de actividade ten por obxecto dispensar aos traballadores autónomos, afiliados á Seguridade Social e en

alta no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos ou no réxime especial dos traballadores do mar, as prestacións e medidas establecidas nesta lei ante a situación de cesamento total na actividade que orixinou a alta no réxime especial, malia poder e querer exercer unha actividade económica ou profesional a título lucrativo.

2. O cesamento de actividade poderá ser definitivo ou temporal. O cesamento temporal comporta a interrupción de todas as actividades que orixinaron a alta no réxime especial en que o traballador autónomo figure encadrado, nos supostos regulados no artigo 5.

3. O réxime de protección dos traballadores por conta propia incluídos no sistema especial de traballadores por conta propia agrarios rexeráse polo disposto na disposición adicional oitava.»

Dous. O artigo 2 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 2. *Réxime xurídico.*

A protección por cesamento de actividade forma parte da acción protectora do sistema da Seguridade Social, é de carácter voluntario e réxese polo disposto nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento, así como, supletoriamente, polas normas que regulan o réxime especial da Seguridade Social de encadramento.»

Tres. A alínea a) do número 1 e o número 2 do artigo 3 quedan redactados do seguinte modo:

«a) A prestación económica por cesamento total, temporal ou definitivo, da actividade.»

«2. O sistema de protección por cesamento de actividade comprenderá, ademais, medidas de formación, orientación profesional e promoción da actividade emprendedora dos traballadores autónomos beneficiarios deste, cuxa xestión lles corresponderá ás entidades previstas no artigo 14.5.»

Catro. As alíneas a) e e) do número 1 do artigo 4 quedan redactadas do seguinte modo:

«a) Estar afiliados e en alta no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos ou no réxime especial dos traballadores do mar, se é o caso.»

«e) Estar ao día no pagamento das cotas á Seguridade Social. Non obstante, se na data de cesamento de actividade non se cumpre este requisito, o órgano xestor convidará o traballador autónomo ao pagamento para que no prazo improrrogable de trinta días naturais ingrese as cotas debidas. A regularización do descuberto producirá plenos efectos para a adquisición do dereito á protección.»

Cinco. O artigo 5 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 5. *Situación legal de cesamento de actividade.*

1. Encontraranse en situación legal de cesamento de actividade todos aqueles traballadores autónomos que cesen no exercicio da súa actividade por algunha das causas seguintes:

a) Pola concorrencia de motivos económicos, técnicos, produtivos ou organizativos determinantes da inviabilidade de proseguir a actividade económica ou profesional.

En caso de establecemento aberto ao público, exixirase o seu peche durante a percepción do subsidio ou ben a súa transmisión a terceiros. Non obstante, o

autónomo titular do inmovible onde se sitúa o establecemento poderá realizar sobre este os actos de disposición ou desfrute que correspondan ao seu dereito, sempre que non supoñan a continuidade do autónomo na actividade económica ou profesional finalizada.

Entenderase que existen motivos económicos, técnicos, produtivos ou organizativos cando concorra algunha das circunstancias seguintes:

1.º Perdas derivadas do desenvolvemento da actividade nun ano completo, superiores ao 10 por cento dos ingresos obtidos no mesmo período, excluído o primeiro ano de inicio da actividade.

2.º Execucións xudiciais ou administrativas tendentes ao cobramento das débedas recoñecidas polos órganos executivos, que comporten polo menos o 30 por cento dos ingresos do exercicio económico inmediatamente anterior.

3.º A declaración xudicial de concurso que impida continuar coa actividade, nos termos da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

b) Por forza maior, determinante do cesamento temporal ou definitivo da actividade económica ou profesional.

c) Por perda da licenza administrativa, sempre que esta constituía un requisito para o exercicio da actividade económica ou profesional e non veña motivada pola comisión de infraccións penais.

d) A violencia de xénero determinante do cesamento temporal ou definitivo da actividade da traballadora autónoma.

e) Por divorcio ou separación matrimonial, mediante resolución xudicial, nos supostos en que o autónomo exerce funcións de axuda familiar no negocio do seu ex-cónxuxe ou da persoa da cal se separou, en función das cales estaba incluído no correspondente réxime da Seguridade Social.

2. A situación legal de cesamento da actividade respecto dos traballadores autónomos incluídos no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos por aplicación da disposición adicional vixésimo sétima do texto refundido da Lei xeral da seguridade social producírase cando cesen involuntariamente no cargo de conselleiro ou administrador da sociedade ou na prestación de servizos a esta e a sociedade incorrese en perdas nos termos previstos no número 1.a).1.º ou ben diminuíse o seu patrimonio neto por debaixo das dúas terceiras partes da cifra do capital social.

3. Encontráranse en situación legal de cesamento de actividade os traballadores autónomos economicamente dependentes que, sen prexuízo do previsto no primeiro punto deste artigo, cesen a súa actividade por extinción do contrato subscrito co cliente de que dependan economicamente, nos seguintes supostos:

a) Pola terminación da duración convida no contrato ou conclusión da obra ou servizo.

b) Por incumprimento contractual grave do cliente, debidamente acreditado.

c) Por rescisión da relación contractual adoptada por causa xustificada polo cliente, de acordo co establecido na Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo.

d) Por rescisión da relación contractual adoptada por causa inxustificada polo cliente, de acordo co establecido na Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo.

e) Por morte, incapacidade ou xubilación do cliente, sempre que impida a continuación da actividade.

A situación legal de cesamento de actividade establecida neste punto será tamén de aplicación aos traballadores autónomos que carezan do recoñecemento de economicamente dependentes, sempre que a súa actividade cumpra as

condicións establecidas no artigo 11 da Lei 20/2007, do 11 de xullo, pola que se aproba o Estatuto do traballo autónomo, e no artigo 2 do Real decreto 197/2009, do 23 de febreiro, polo que se desenvolve o Estatuto do traballo autónomo en materia de contrato do traballador autónomo economicamente dependente e o seu rexistro e se crea o Rexistro Estatal de Asociacións Profesionais de Traballadores Autónomos.

4. En ningún caso serán considerados en situación legal de cesamento de actividade:

a) Aqueles que cesen ou interrompan voluntariamente a súa actividade, salvo no suposto previsto no número 3.b) do presente artigo.

b) Os traballadores autónomos previstos no número 3 que, tras cesar a súa relación co cliente e percibir a prestación por cesamento de actividade, volvan contratar co mesmo cliente no prazo dun ano, contado desde o momento en que se extinguiu a prestación, caso en que deberán reintegrar a prestación recibida.»

Seis. O número 1 e o primeiro parágrafo do número 2 do artigo 6 quedan redactados do seguinte modo:

«1. As situacións legais de cesamento de actividade dos traballadores autónomos acreditaranse mediante declaración xurada do solicitante, na cal se consignará o motivo ou motivos concorrentes e a data de efectos do cesamento, á cal xuntará os documentos que seguidamente se establecen, sen prexuízo de achegar, se aquel o considera conveniente, calquera medio de proba admitido legalmente:

a) Os motivos económicos, técnicos, produtivos ou organizativos acreditaranse mediante os documentos contables, profesionais, fiscais, administrativos ou xudiciais que xustifiquen a falta de viabilidade da actividade.

En todo caso, deberanse presentar os documentos que acrediten o peche do establecemento nos termos establecidos no artigo 5.1.a), a baixa no censo de actividades económicas e a baixa no réxime especial da Seguridade Social en que estea encadrado o solicitante. No caso de que a actividade requira o outorgamento de autorizacións ou licenzas administrativas, xuntarase a comunicación de solicitude de baixa correspondente e, se é o caso, a concesión desta, ou ben o acordo da súa retirada.

Sen prexuízo dos documentos sinalados no parágrafo anterior, a concorrencia de motivos económicos considerarase acreditada mediante a achega, nos termos que regulamentariamente se establezan, da documentación contable que confeccione o traballador autónomo, na cal se rexistre o nivel de perdas exixido nos termos do artigo 5.1.a).1.º, así como mediante as declaracións do IVE, do IRPF e demais documentos preceptivos que, pola súa vez, xustifiquen as partidas correspondentes consignadas nas contas achegadas. En todo caso, as partidas que se consignen corresponderán a conceptos admitidos nas normas que regulan a contabilidade.

O traballador autónomo poderá formular a súa solicitude achegando datos estimados de peche, co obxecto de axilizar a instrución do procedemento, e incorporará os definitivos con carácter previo ao ditado da resolución.

b) O cesamento de actividade dos socios das entidades capitalistas acreditarase mediante o acordo adoptado en xunta, polo cal se dispoña o cesamento no cargo de administrador ou conselleiro xunto co certificado emitido polo Rexistro Mercantil que acredite a inscrición do acordo. No suposto de cesamento na prestación de servizos, requirirase a achega do documento que o acredite, así como o acordo da xunta de redución do capital por perdas.

En ambos os casos requirirase a acreditación da situación de perdas ou de diminución do patrimonio neto nos termos establecidos no artigo 5.2.

c) A perda da licenza administrativa que habilitou o exercicio da actividade mediante resolución correspondente.

d) A violencia de xénero, pola declaración escrita da solicitante de ter cesado ou interrompido a súa actividade económica ou profesional, á cal se xuntará a orde de protección ou, no seu defecto, o informe do Ministerio Fiscal que indique a existencia de indicios sobre a condición de vítima de violencia de xénero. De se tratar dunha traballadora autónoma economicamente dependente, aquela declaración poderá ser substituída pola comunicación escrita do cliente do cal dependa economicamente, en que se fará constar o cesamento ou a interrupción da actividade. Tanto a declaración como a comunicación deben conter a data a partir da cal se produciu o cesamento ou a interrupción.

e) O divorcio ou acordo de separación matrimonial dos familiares incursos na situación prevista no artigo 5.1.e) acreditarase mediante a correspondente resolución xudicial, á cal xuntarán a documentación correspondente en que se constate a perda de exercicio das funcións de axuda familiar directa no negocio, que se viñan realizando con anterioridade á ruptura ou separación matrimoniais.»

«2. Sen prexuízo do previsto no número 1 do presente artigo, as situacións legais de cesamento de actividade dos traballadores autónomos economicamente dependentes, así como dos mencionados no artigo 5.3, acreditaranse a través dos seguintes medios:»

Sete. O número 1 do artigo 7 queda redactado do seguinte modo:

«1. Os traballadores autónomos que cumpran os requisitos establecidos no artigo 4 deberán solicitar á mesma mutua colaboradora coa Seguridade Social á cal se encontren adheridos o recoñecemento do dereito á protección por cesamento de actividade.

Respecto dos traballadores por conta propia que non se encontren adheridos a unha mutua, será de aplicación o establecido na disposición adicional cuarta.

Este recoñecemento supoñerá o nacemento do dereito ao desfrute da correspondente prestación económica, a partir do segundo mes posterior a aquel en que se produciu o feito causante do cesamento de actividade. Cando o traballador autónomo economicamente dependente finalizase a súa relación co cliente principal, para ter dereito ao desfrute da prestación non poderá ter actividade con outros clientes a partir do día en que inicie o cobramento da prestación.»

Oito. Engádeselle unha alínea e) ao número 3 do artigo 8, coa seguinte redacción:

«e) No réxime especial dos traballadores do mar, os períodos de veda obrigatoria aprobados pola autoridade competente non se terán en conta para o cómputo do período de 12 meses continuados e inmediatamente anteriores á situación legal de cesamento de actividade, sempre e cando neses períodos de veda non se tivese percibido a prestación por cesamento de actividade.»

Nove. O número 1 do artigo 9 queda redactado do seguinte modo:

«1. A base reguladora da prestación económica por cesamento de actividade será a media das bases polas cales se cotizase durante os doce meses continuados e inmediatamente anteriores á situación legal de cesamento. No réxime especial dos traballadores do mar a base reguladora calcularase sobre a totalidade da base de cotización por esta continxencia, sen aplicación dos coeficientes correctores de cotización e, ademais, os períodos de veda obrigatoria aprobados pola autoridade competente non se terán en conta para o cómputo do período de 12 meses continuados e inmediatamente anteriores á situación legal de cesamento de actividade, sempre e cando neses períodos de veda non se percibise a prestación por cesamento de actividade.»

Dez. O artigo 14 queda redactado do seguinte modo:

«1. A protección por cesamento de actividade financiarase exclusivamente con cargo á cotización por esta continxencia. A data de efectos da cobertura comezará a partir do primeiro día do mesmo mes en que sexa formalizada.

2. A base de cotización por cesamento de actividade corresponderase coa base de cotización do réxime especial dos traballadores por conta propia ou autónomos que elixise, como propia, o traballador autónomo de acordo co establecido nas normas de aplicación, ou ben a que lle corresponda como traballador por conta propia no réxime especial dos traballadores do mar.

3. O tipo de cotización correspondente á protección da Seguridade Social por cesamento de actividade, aplicable á base determinada no punto anterior, establecerase de conformidade co disposto no artigo 16.1 da Lei xeral da seguridade social. Non obstante, co obxecto de manter a sustentabilidade financeira do sistema de protección, a Lei de orzamentos xerais do Estado de cada exercicio establecerá o tipo de cotización aplicable ao exercicio ao cal se refiran de acordo coas seguintes regras:

a) O tipo de cotización expresado en tanto por cento será o que resulte da seguinte fórmula:

$$TC_t = G / BC * 100$$

Onde:

t = ano a que se refiran os orzamentos xerais do Estado no cal estará en vigor o novo tipo de cotización

TC_t = tipo de cotización aplicable para o ano t

G = suma do gasto por prestacións de cesamento de actividade dos meses abranguidos desde 1 de agosto do ano t-2 ata o 31 de xullo do ano t-1

BC = suma das bases de cotización por cesamento de actividade dos meses comprendidos desde 1 de agosto do ano t-2 ata o 31 de xullo do ano t-1.

b) Non obstante o anterior, non corresponderá aplicar o tipo resultante da fórmula, senón que se mantén o tipo vixente, cando:

1.º Supoña incrementar o tipo de cotización vixente en menos de 0,5 puntos porcentuais.

2.º Supoña reducir o tipo de cotización vixente en menos de 0,5 puntos porcentuais, ou cando, en caso de que a redución do tipo sexa maior de 0,5 puntos porcentuais, as reservas desta prestación a que se refire o artigo 16.2 da presente lei previstas cando peche o ano t-1 non superen o gasto orzado pola prestación de cesamento de actividade para o ano t.

c) En todo caso, o tipo de cotización que se fixará anualmente non poderá ser inferior ao 2,2 por cento nin superior ao 4 por cento.

Cando o tipo de cotización que se fixará en aplicación do previsto neste punto exceda o 4 por cento, procederase necesariamente a revisar á alza todos os períodos de carencia previstos no número 1 do artigo 8 da presente lei, que quedarán fixados na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado. Esta revisión á alza será, polo menos, de dous meses.

4. A autoridade independente de responsabilidade fiscal poderá emitir opinión conforme o disposto no artigo 23 da Lei orgánica 6/2013, do 14 de novembro, de creación da autoridade independente de responsabilidade fiscal, respecto á aplicación polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social do previsto nos puntos anteriores, así como respecto á sustentabilidade financeira do sistema de protección por cesamento de actividade.

5. As medidas de formación, orientación profesional e promoción da actividade emprendedora dos traballadores autónomos beneficiarios da protección por cesamento de actividade, ás cales se refire o artigo 3.2 desta lei, financiaranse cun 1 por cento dos ingresos establecidos neste artigo. Estas medidas serán xestionadas polo Servizo Público de Emprego da comunidade autónoma competente e polo Instituto Social da Mariña, en proporción ao número de beneficiarios que xestionen.»

Once. O artigo 16 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 16. *Órgano xestor.*

1. Salvo o establecido no artigo anterior e na disposición adicional cuarta, correspóndelles ás mutuas colaboradoras coa Seguridade Social a xestión das funcións e servizos derivados da protección por cesamento de actividade, sen prexuízo das competencias atribuídas aos órganos competentes en materia de sancións por infraccións na orde social e das competencias de dirección e tutela atribuídas ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social no artigo 73.1 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.

Para tal fin, a xestión da prestación por cesamento de actividade corresponderá á mutua con quen o traballador autónomo formalizase o documento de adhesión, mediante a subscripción do anexo correspondente. O procedemento de formalización da protección por cesamento de actividade, o seu período de vixencia e efectos rexeranse polas normas de aplicación á colaboración das mutuas na xestión da Seguridade Social.

2. O resultado positivo anual que as mutuas obteñan da xestión do sistema de protección destinarase á constitución dunha reserva de estabilización por cesamento de actividade, cuxo nivel mínimo de dotación equivalerá ao 5 por cento das cotas ingresadas durante o exercicio por esta continxencia, que se poderá incrementar voluntariamente ata alcanzar o 25 por cento das mesmas cotas, que constituirá o nivel máximo de dotación, e cuxa finalidade será atender os posibles resultados negativos futuros que se produzan nesta xestión.

Unha vez dotada con cargo ao peche do exercicio a reserva de estabilización nos termos establecidos, o excedente ingresarase na Tesouraría Xeral da Seguridade Social, con destino á dotación dunha reserva complementaria de estabilización por cesamento de actividade, cuxa finalidade será, así mesmo, a cancelación dos déficits que poidan xerar as mutuas despois de aplicada a súa reserva de cesamento de actividade, e a reposición desta ata o nivel mínimo sinalado, de acordo co establecido no artigo 75.4 da mencionada Lei xeral da seguridade social.

En ningún caso será de aplicación o sistema de responsabilidade mancomunada establecido para os empresarios asociados.»

Doce. O parágrafo primeiro da disposición adicional sexta queda redactado da seguinte maneira:

«Os socios traballadores das cooperativas de traballo asociado que optasen polo seu encadramento no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos ou no réxime especial dos traballadores do mar terán dereito ás prestacións por cesamento de actividade sempre que cumpran as condicións xerais establecidas nesta lei e as particulares que seguidamente se dispoñen:»

Trece. A letra c) do número 1 da disposición adicional sétima queda redactada da seguinte maneira:

«c) Por perda da licenza administrativa, sempre que esta constituía un requisito para o exercicio da actividade económica ou profesional e non veña motivada pola comisión de infraccións penais.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.*

O artigo 9.3.e) do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, queda modificado nos seguintes termos:

«e) As mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, reguladas no texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación do número 1 do artigo 35 da Lei 2/2011, do 4 de marzo, de economía sustentable.*

«Artigo 35. *Sustentabilidade na xestión das empresas públicas e das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social.*

1. As sociedades mercantís estatais e as entidades públicas empresariais adscritas á Administración xeral do Estado, así como as mutuas colaboradoras coa Seguridade Social, adaptarán a súa xestión aos principios enunciados desta lei.»

Disposición derradeira quinta. *Habilitación do Goberno.*

Faculta o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para a aplicación e o desenvolvemento da presente lei.

No prazo de seis meses a partir da entrada en vigor desta lei o Goberno aprobará cantas normas regulamentarias sexan necesarias en relación co réxime de funcionamento dos órganos de goberno, gastos de administración, procedemento de formalización dos convenios de asociación e documentos de adhesión, así como o seu contido e efectos, réxime de retribucións e de aplicación das reservas das mutuas colaboradoras coa Seguridade Social.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2015.

Non obstante, as regras contidas no número 3 do artigo 14 da Lei 32/2010, do 5 de agosto, pola que se establece un sistema específico de protección por cesamento de actividade dos traballadores autónomos, na redacción dada por esta lei, serán de aplicación para efectos do cálculo do tipo de cotización correspondente ao exercicio 2016.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 26 de decembro de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY